SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

A°. 1859. Vrijdag 4 November. N°. 44.

Prijs per Jaar voor *Samarang f* 12.—
„ „ „ buiten *Samarang* „ 14.—

Advertentiën te bezorgen tot 12 *ure 's middags.*

DIT ADVERTENTIE-BLAD WORDT IEDEREN VRIJDAG UITGEGEVEN.

De prijs der Advertentiën, is van *een* tot *tien* woorden *een gulden;* verder voor iedere *vijf* woorden *zestig duiten* of ¼ *recepis,* behalve het zegelregt voor den Lande.

BIJ DIT BLAD BEHOORT EEN BIJVOEGSEL.

OFFICIEEL GEDEELTE.

IN NAAM DES KONINGS!

De Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië,

Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord:

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut! *doet te weten:*

Dat Hij, voldoende aan de daartoe strekkende aanschrijving van het Opperbestuur,

Lettende op art. 1 der publicatie van den 30sten Julij 1842 (staatsblad no. 35), en op de artikelen 20, 29, 31 en 33 van het Reglement op het beleid der regering van Nederlandsch-Indie;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, als volgt:

Art. 1. Van de havens, vermeld in de ordonnancien van 31 Mei 1858 (staatsblad no. 65 en 23 Maart 1859 staatsblad no. 13), zijn na den 31sten December van het loopende jaar voor den algemeenen invoer slechts opengesteld:

a. op Java: de havens van Cheribon, Pasoeroean en Tjilatjap;

b. ter Sumatra's Westkust: de havens van Natal en Priaman;

c. in de Zuider- en Ooster-afdeeling van Borneo: de haven van Sampit; zijnde mitsdien na dat tijdstip in die havens ook de bij laatstgemelde ordonnancie verboden invoer van wollen en katoenen goederen, vervaardigd bewesten de Kaap de Goede Hoop, en aangevoerd van plaatsen buiten Nederlandsch-Indie of van Nederlandsch-Indische vrijhavens, toegestaan.

Art. 2. Art. 2 van het besluit van den vice-president, waarnemenden Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indie, van 23 December 1841, no. 1 (staatsblad no. 46), wordt ingetrokken, gerekend van den 31sten December van het loopende jaar.

Mitsdien zullen na dien tijd, in alle voor den algemeenen invoer opengestelde havens op Java en ter Westkust van Sumatra, ook wollen en katoenen goederen met certificaten van Nederlandschen oorsprong, tegen het bij de tarieven bepaald verminderd regt, kunnen worden ingevoerd.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze in het staatsblad van Nederlandsch-Indie worden geplaatst, en, voor zoo veel noodig, in de inlandsche en chinesche talen worden aangeplakt.

Gelast en beveelt voorts, dat alle hooge en lage collegiën en ambtenaren, officieren en justicieren, ieder voor zoo veel hem aangaat, aan de stipte naleving dezer de hand zullen houden, zonder oogluiking of aanzien des persoons.

Gedaan te Batavia, den 20sten October 1859.

Chs. F. PAHUD.

De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

(Staatsblad No. 79.)

EXTRACT *uit het Register der Besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië.*

BATAVIA, *den* 19*den October* 1859. (*No.* 35.)
(*Staatsblad No.* 78a.)

Gelezen de missive van den Minister van Staat, Minister van Koloniën, van 16 Augustus 1859, La. A, no. 6/951;

Gelet, enz.

Is goedgevonden en verstaan:

Krachtens magtiging des Konings te bepalen, dat op alle weduwen van burgerlijke ambtenaren in Nederlandsch-Indie, die vóór 1o. Januarij 1855 zijn hertrouwd met officieren van het leger in Nederlandsch-Indie, onder afstand van hare regten op het Indisch militaire weduwen- en weezenfonds, en die later weder in den weduwenstaat geraken, alsnog zal worden toegepast het bepaalde bij art. 28 van het reglement voor het civiele weduwen- en weezen-fonds in Nederlandsch-Indie (staatsblad 1836, no. 21), en dat mitsdien de weduwen zullen worden hersteld in het genot van het volle vroeger door haar genoten pensioen, ten laste van het Indisch civiele weduwen- en weezen-fonds.

Afschrift, enz.

Ter ordonnancie van den Gouverneur-Generaal:
De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

EXTRACT *uit het Register der Besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië.*

BUITENZORG, *den* 27*sten October* 1859. (*No* 13.)
(Staatsblad No. 83.)

Gelezen, enz.

Den Raad van Nederlandsch-Indie gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat de boeten, verbeurd wordende ter zake van overtredingen van eene der bij de publicatie van 20 December 1853 (staatsblad No. 100), gearresteerde bepalingen omtrent het houden en gebruiken van paarden en rijtuigen op Java en Madura, voor de helft zullen komen ten voordeele van degenen, die de overtredingen zullen hebben ontdekt of aangegeven.

Afschrift, enz.

Ter ordonnancie van den Gouverneur-Generaal:
De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

Door den Nederlanschen consul te Melbourne (Australie) is met goedvinden van Z. M. den Koning tot vice-consul aldaar benoemd de heer *D. Ploos van Amstel.*

Door zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal zijn de volgende beschikkingen genomen:

CIVIEL-DEPARTEMENT.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, wegens ziekte uit zijn betrekking, onder toekenning van wachtgeld, de pakhuismeester bij het zouthoofddepot te Pakis (Krawang) *F. C. Claus.*

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst met behoud van regt op pensioen, de ambtenaar op wachtgeld, waarnemend zout-verkoop-pakhuismeester te Kedirie, *L. C. van Ligten.*

BENOEMD:

Tot eersten commies op het bureau van den Gouverneur van Sumatra's Westkust, de commies op het bureau van den resident der Padangsche bovenlanden *A. W. A. Scholte.*

Tot inspecteur van financien, de adsistent-resident van Patjitan *D. C. Noordziek.*

Tot lid in den residentieraad te Soeracarta jhr. *C. L. J. van Hogendorp.*

Tot deurwaarder bij den landraad te Samarang, *J. F. Agerbeek,* thans zonder beroep.

Bij de Landelijke Inkomsten en Cultures op Java.

Tot controleur der eerste klasse, *D. W. Swaving,* laatstelijk controleur der tweede klasse, onlangs van verlof uit Nederland teruggekeerd.

Tot controleur der derde klasse, de ambtenaar ter beschikking van den direkteur der cultures *S. K. van Aalst, W. A. de Kock van Leeuwen, J. C. Reijnst,* Mr. *C. M. Smulders, J. A. Focquin,* Mr. *A. M. Oudemans* en Mr. *H. A. Blume.*

MILITAIR DEPARTEMENT.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland aan den majoor der infanterie *J. B. Auffmorth.*

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den magazijnmeester bij het afdeelings kleeding-magazijn te Padang (militair ambtenaar der tweede klasse) *J. P. J. Cabri.*

ONTSLAGEN:

Eervol, uithoofde van vertrek naar Nederland, als lid der directie van het fonds der verhoogde pensioenen voor de officieren der landmagt in Nederlandsch-Indie, de kolonel der artillerie *C. G. van Dentzsch,* onder dankbetuiging voor zijne in die betrekking bewezen diensten.

BENOEMD:

Tot lid der directie van het fonds der verhoogde pensioenen voor de officieren der landmagt in Nederlandsch-Indie, de intendant der tweede klasse bij de militaire administratie *C. Vemer.*

Tot adjudant bij het 16de bataillon infanterie, de eerste luitenant *C. L. H. von Freijtag van Overstraeten,* van het 14de bataillon.

Tot adjudant bij den commandant der Padangsche bovenlanden, de eerste luitenant *E. D. C. Middelaer,* van het garnizoens-bataillon van Sumatra's Westkust en onderhoorigheden.

Tot aspirant betaalmeester bij de militaire administratie, de adjudant onder-officier van het garnizoens-bataillon der derde militaire afdeeling op Java *J. H. Felix.*

BEKENDMAKINGEN.

De Resident van *Samarang* maakt bij deze bekend dat op Zaturdag den 5den November 1859, des morgens ten 10 ure, ter Secretarie dezer Residentie overeenkomstig het reglement op het houden van uitbestedingen, (Staatsblad 1829 No. 67), bij afslag uitbesteding zal worden gehouden, voor den overvoer van koper en zilver geld van *Samarang* naar *Kadoe, Djocjakarta* en *Soerakarta,* begroot als volgt:

	Kopermunt.	Zilvermunt.
Naar *Kadoe*	*f* 140,000	*f* 225,000
„ *Djocjakarta*	„ 100,000	„ 425,000
„ *Soerakarta*	„ 200 000	„ 500,000

waarvan de voorwaarden ter inzage liggen ter Secretarie dezer Residentie.

Gegadigden worden verzocht, hunne inschrijvings billetten tijdig ter Residentie kantore in te zenden en wijders, om bij de uitbesteding tegenwoordig te zijn of zich door gemagtigden te doen vertegenwoordigen.

SAMARANG, *De Resident voornoemd,*
den 28sten October. D. C. A. VAN HOGENDORP.

De ondergeteekende vestigt bij deze de aandacht van belanghebbenden, op de in de Javasche Courant van den 26sten October jl., No. 86, door den Directeur der Producten en Civiele Magazijnen geplaatste Advertentie, betreffende het gebruik van lak voor het verzegelen van Mailbrieven.

De Resident van Samarang,
SAMARANG, Bij afwezigheid:
2 *Nov.* 1859. *De Ads. Res. voor de Policie,*
SERLÉ.

De Resident van *Samarang* maakt bij deze bekend, dat op den 17den November 1859, des morgens ten 10 ure, ter zijner Secretarie bij afslag uitbesteding zal worden gehouden, voor de levering van IJS, ten behoeve van 's lands inrigtingen te *Samarang,* waarvan de voorwaarden ter Secretarie dezer Residentie ter lezing liggen.

De Resident voornoemd,
Bij afwezigheid:
SAMARANG, *De Adsistent Resident,*
3 *November* 1859. SERLÉ.

De Algemeene Ontvanger te *Samarang,* maakt bij deze bekend, dat de tweede termijn van de belasting der Verponding en Bruikleen over het loopende jaar moet worden voldaan vóór Ultimo December aanstaande, en dat tot de ontvangst daarvan, dagelijks (Zon- en Feestdagen uitgezonderd) zal worden gevaceerd ten zijnen kantore.

De Algemeene Ontvanger voornoemd,
J. LIJNIS HUFFENREUTER.

Voor het Land. Debiteuren aan het Vendu-Departement te *Samarang,* over de maand Julij jl., worden bij deze herinnerd, dat de aanzuivering van hun debet vóór of uiterlijk op ultimo dezer moet geschieden, bij gebreke waarvan de betaling in regten zal worden gevorderd.

SAMARANG, *De Super Intendent,*
den 4 *November* 1859. KEIJZER.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

Aangeslagen Vendutiën.

Op MAANDAG den 7den November 1859.
Vooo de Toko van *Thooft & Co.*

Op DINGSDAG den 8sten November 1859.
Voor het Commissie-huis van *Soesman & Co.,* van diverse goederen;

en ten tien ure,
het Barkschip CRINOLINE.

Op WOENSDAG den 9den November 1859.
Op het plein achter het nieuwe Entrepôt, van diverse Houtwerken en twee opgevischte Balken en eene Sloep.

Op DONDERDAG den 10den November 1859.
In het Vendu-locaal van *van Maanen & Co.*

Op VRIJDAG en ZATURDAG den 11den en 12den November 1859.
Bij den Pachter der Pandjeshuizen.

MENGELWERK EN BIJDRAGEN.

DE OUDE KRIJGSMAN.

Op den 25sten December 1838, werd er aan de deur van een der woonhuizen aan de Megissere kaai, te Parijs, driemalen hevig geklopt. Op het hooren hiervan sprong *Maria,* die in het woonvertrek zat te borduren, plotseling van haren stoel op, en wierp haar raam op den grond, schoon zij meende, hetzelve nevens haar op eenen stoel te zetten. Of nu deze verrassing veroorzaakt werd door het bezoek van eenen bekende of onbekende, dit zal het verdere beloop des verhaals ons leeren. Vooraf is het echter noodzakelijk, dat wij den lezer nader met het jonge meisje bekend maken; want zonder dat zouden wij hem niet kunnen vergen, het noodige belang in haar te stellen. *Pierre Bertrand,* de vader van *Maria,* was een oud kapitein, die ten tijde der regering van *Napoleon* zijnen roem verworven had, en thans op halve soldij gesteld was. — Ondanks zijne uiterlijke woestheid en ruwe manieren, bezat hij een braaf en gevoelig hart, en het zal niemand bevreemden, wanneer wij zeggen, dat hij zijnen soldaten knevelbaard en krijgsmansgewoonten ten volle behouden had. Onder de laatsten behoorden vooral het rooken en het champagne drinken, en wel in zulk eenen graad, dat hiermede grootendeels zijn pensioen gemoeid was.

Ofschoon men onze kapitein bijna altoos in eene gemelijke luim meende te zien, zoo was hij toch inwendig opgeruimd en vrolijk, maar tevens niet weinig trotsch, zoowel op verscheidene schrammen en litteekens, als op zekere reliquien uit den goeden ouden tijd, zoo als, eerekruisen, schaardige sabels en doorschoten monteringen. Wanneer hij zich niet bezig hield met rooken of zijn glas te ledigen, dan was hij gewoon, van zijne veldtogten te gewagen of domino te spelen.

Zulk een man was *Bertrand,* zoodanig zijne leefwijze. Ten aanzien van zijn huisgezin zouden wij kunnen zeggen, dat *Pierre* twee kinderen had, ofschoon slechts één derzelve aanspraak op zijn vaderschap kon maken. Zonder het pleegkind echter had onze oude krijgsheld welligt nimmer eigene afstammelingen gekend.

Op het slagveld had een zijner kameraden hem een hulpeloos knaapje achtergelaten, welke erfenis door onzen *Pierre* met zoo veel vreugde aanvaard werd, als waarmede misschien anderen eene nalatenschap van millioenen zouden aannemen. Alleen met het oogmerk om dit kind eene moeder te geven, had *Bertrand* aan het huwelijk gedacht; dan, helaas! het scheen, dat deze stap enkel moest strekken, om hem een nieuw soortgelijk erfdeel te bezorgen. Zijne vrouw stierf, kort nadat zij een dochter de kleine *Maria,* die wij reeds kennen, had ter wereld gebragt.

De oude veteraan droeg zijn lot met mannenmoed, en betrachtte, onder het gewigt van dien dubbelen last, in allen deele getrouw zijnen pligt. Hij gaf den jongen *Julius* eene goede opvoeding; en juist zes maanden *vóór* het tijdperk, waarin ons verhaal begint, dat is, voor de drie slagen op de huisdeur, had *Julius,* in den ouderdom van 23 jaren, zijne studiën als regtsgeleerde volbragt, en was hij als advokaat bij het koninklijke geregtshof te Parijs aangenomen geworden.

Maria was toen 18 jaren oud; hare fraaije leest, haar opgeruimde gelaat, hare heldere blaauwe oogen, maar vooral haar opregt en gevoelig hart maakten haar tot het beminnelijkste meisje van den ganschen omtrek.

Pierre had zich reeds sedert eenen geruimen tijd in het hoofd gezet, dat de twee marmotten, gelijk hij hen noemde, een paar moesten worden, en de dag waarop *Julius* zijn eerste proces zoude winnen, was door hem tot de verloving bestemd.

Of de jonge lieden zelven hiermede zouden instemmen, hierover had hij nog niet veel nagedacht, en inderdaad zij hadden hem ook geene aanleiding gegeven, om te vermoeden, dat zij voor elkander ongeschikt waren.

Op zekeren dag, niet lang nadat *Julius* zijne waardigheid had verkregen, zat de oude *Bertrand* in zijn klein, doch zindelijk vertrekje zonder een woord te spreken, met de meerschuimen pijp in den mond, flks te dampen, gelijk zijne bestendige gewoonte was, wanneer hem

Advertentien.

VENDUTIE

op MAANDAG 7 NOVEMBER,

VOOR HET VENDU-LOCAAL VAN

THOOFT & CO.,

van diverse Lijnwaden, Provisiën, Dranken en bijgebragte goederen. (1337)

Op de VENDUTIE

van MAANDAG 7 NOVEMBER,

zullen de ondergeteekenden nog verkoopen:

60 PICOLS KOFFIJ

en

EEN PARTIJTJE GOELA SAPON.

[1364] THOOFT & CO.

BALKEN-VENDUTIE.

Op Dingsdag den 8sten dezer,

(1365) ZULLEN

SOESMAN & CO.,

tegen 2% vendu-salaris verkoopen:

500 Djattie-houten BALKEN,

van alle dimensiën, ter bezigtiging liggende op de Houtstapelplaats der Heeren *B. Kopersmit & Co.*

VERKOOP VAN EEN SCHIP.

Op den 8sten November a. s.,

zal alhier op publieke vendutie worden verkocht:

het Ned. Ind. barkschip *Zeevaart*, thans hernaamd

CRINOLINE,

groot 280 lasten, met inventaris, sloepen enz. Informatiën te bekomen bij de heeren *VAN SLOOTEN, MORGAN & CO., te Batavia* en *R. SMITH* alhier.

(1338) SOESMAN & CO.

BOVENGEMELDE BODEM

zal ten 10 *ure precies*

op de Vendutie van Dingsdag den 8sten dezer

WORDEN OPGEVEILD.

(1366) SOESMAN & CO.

OP DE VENDUTIE

van DINGSDAG den 8sten dezer,

zullen nog worden verkocht:

3 STUKS LAADPRAAUWEN,

liggende aan den Boom.

(1367) SOESMAN & CO.

HOUT-VENDUTIE

op Woensdag den 9den November, van diverse Houtwerken, liggende ter bezigtiging op de gewone stapelplaats.

(1339) THOOFT & CO.

Op de Vendutie

van den 9den dezer, zullen

door den ondergeteekende publiek worden verkocht: Eene Inlandsche Sloep van Doijo hout en twee Balken, liggende dezelve ter bezigtiging in de rivier nabij de eerste Gouvernements brug te *Samarang.*

De Opziener der Recherche, belast met het beheer der Strandvonderij in de afdeeling Kendal,

KOROWELANG, *den 3den Nov.* 1859. B. DE WILDE.

VENDUTIE

op Donderdag 10 November 1859,

in de Pakhuizen van de Heeren

VAN MAANEN & CO.,

van diverse artikelen,

ALS:

Engelsche Zadels, Hoofdstellen, Halsters, Wagen- en Bendij-Zweepen, Karwatsen, Paarden-Borstels en Roskammen, Hageltasschen, Kruidhoorns, Waschstellen, Presenteer-bladen, Reistasschen, Tafelkleeden, Messen in stellen, Koffij-kannen, Pleeten Kurken, Hang- en Staande Lampen, eene groote hoeveelheid

Provisiën in blik,

ALS:

Groenten, Gevogelte, Vleesch, Truffels, etc.

Verscheidene Wijnen en Dranken,

ALS:

Champagne op heele en halve flesschen, Haut Sauterne, Chateau Lafitte, Chateau Margaux, Hochheimer, Vruchten op Brandewijn en op Water, Likeuren, Bier, Selterswater en wat meer ter tafel zal worden gebragt.

(1368) F. A. PRINGIERS.

Op Vrijdag en Zaturdag den 11den en 12den November,

In de Chinesche kamp bij den Pachter der Pandjeshuizen, van vervallen linnen Pandgoederen, zoomede Juweelen, Goud- en Zilverwerken, over het 2de kwartaal 1858.

(1669)

Op den 15den November e. k.

ZULLEN DOOR DEN ONDERGETEEKENDE

publiek worden verkocht:

TWEE ERVEN MET TWEE STEENEN HUIZEN

en Bijgebouwen met Pannen gedekt, gelegen te *Samarang*, in Wijk Lett. D. No. 357 en 353b, elk getaxeerd op *f* 9000.—

[1310] S. VON WINCKELMANN.

Tweede en laatste Vendutie

van

Beeldhouwwerken,

op Dingsdag den 15den November.

(1370) NOOTBAAR & JOOSTEN.

INGELEGDE GROENTEN,

ALS:

Bloem-, Roode- en Zuur-kool, Boontjes, Andijvie, enz., in stopflesschen en in vaatjes.

GESLAGT IN GROOTE FLESSCHEN,

ALS:

Rook- en Zoutspek, Rolpens, Worst in Reuzel en in Pekel, Ketting-Saucijs.

Versche Anchovis.

Zeeuwsche- en Poeder Chocolaad, enz., enz.

Pas Ontvangen door

[1371] SOESMAN & CO.

WITTE WASCHZEEP

in kistjes,

(1348) bij F. A. PRINGIERS.

WIT GRANIET EETSERVIEZEN,

voor 12, 18, 24 en 36 Personen.

(1372) SOESMAN & CO.

VERKRIJGBAAR

TEGEN GOUVERNEMENTS-TARIEF:

TROSSEN GOEMOETOE TOUW

van VIER STRENGEN ad.

1 rijnl. dm. omtrek.
2 " " "
2½ " " "
3 " " "
3½ " " "
4 " " "
4½ " " "
5 " " "
kabels als voren ad.
5 rijnl. dm. omtrek.
6 " " "

vervaardigd aan de Gouvernements-touwslagerij te AMOERANG (*Menado.*)

Bij GEBR. VAN DELDEN.

(1373) *te Soerabaija.*

ENGELSCH SUIKERWERK,

als:

Pear-, Apple-, Ginger-, Acid- en andere Drops, Pepermunt in groote en kleine fleschjes, verkrijgbaar bij

(1347) SOESMAN & CO.

Ontvangen:

Een factuur Goudwerken, met bloedsteen.
Bloedkoralen Armbanden, met slangen koppen.
Colliers van Bloedkoralen.
Zijden Handschoenen, gesatineerd.
Mitaines ook met Gitten.
Coiffures.
Netten met Gitten.
Waaijers.
Smalle zwarte Fluweelen Linten.
Cosmetique.
Gebrocheerde Bal-Shawls, etc.

[1343] R. HAMMEL.

BORDUURWOL

en

MAROQUIN-LEDER.

(1346) bij F. A. PRINGIERS.

DEENSCHE ASPERGES,

pas ontvangen bij

(1342) SOESMAN & CO.

ONTVANGEN:

BERLIJNSCH ZILVEREN

Olie- en Azijn-zetjes, Zuur-zetjes, Likeurstelletjes, Boter-Vlootjes en Flesschenbakjes, bij

(1374) J. P. BRANDES.

Verkrijgbaar

BIJ (1375)

JAN GOEDKOOP & CO.

Haantjes Bier, (nieuwe aanvoer)	*f* 7.75
Roode Wijn, St. Estèphe.	" 10.50
Koek in blikken, geassorteerd.	" 3.—
Rozijnen. Amandelen. Krenten. Vermicelle. Macaronie.	" 3.—
Holl. Tabak, per pak.	" —.50
Goudsche Pijpen, per dozijn	" 1.—
Hollandsch Zuur	" 1.75
Gouden en Zilveren Horologies van *f* 50 tot	*f* 130.—
" Vestkettingen " " 29 tot	" 37.—
Fijne Farinier-Hoeden.	" 8.—
" Zijden Parapluiën	" 7.50

NIET GOED TERUG.

iets gewigtigs in het hoofd maalde. Terwijl hij daar zoo zat te peinzen en te mijneren, werd hem door zijne dochter eenen brief ter hand gesteld, dien de bestelder zoo even gebragt had. Bij den eenzaam levenden veteraan waren brieven zeldzame gasten; hij beschouwde dus eenen geruimen tijd lang het postmerk, hetwelk den naam van zijne geboorteplaats bevatte. Eindelijk den brief geopend hebbende, las hij de volgende woorden

MIJNHEER!

Ik heb de eer, u te berigten, dat uw Neef, de Heer *Joseph Bertrand* alhier, overleden is. Hij heeft een vermogen van een millioen franken nagelaten. Daar er geene erfgenamen in de regte lijn van vaders zijde aanwezig zijn, zoo is het waarschijnlijk, dat de helft der nalatenschap, ter somma van 500,000 francs, aan u zal ten deele vallen. Zoo ik vertrouw zal het u niet onbekend zijn, wat gij te doen hebt, om uwe regten in dezen te verzekeren.

DE VREDEREGTER, enz.

Gedurende eenige minuten zat *Bertrand* geheel en al versuft, en staarde bewegingloos op de blaauwe tabakswolken, die het kleine vertrek met haren geurigen damp vervullen. Toen echter ontlastte zijn vol gemoed zich in de hem zoo eigene spreekwijzen, welke in eenige millioenen bommen, drie of vier duizend granaten, twee à drie honderd houwitzers en kanonnen, en evenredig aantal donderslagen bestonden. „Vijfmaal honderd duizend franken! „riep hij vervolgens: „*Maria!* meisje! lees! daar, lees toch eens! lees! mijn hartje! vijfmaal honderd duizend franken! ja! eenheden, tienheden, honderdheden, duizendheden, tienduizendheden, honderdduizendheden, juist, volkomen juist! *Maria!* meisje! hoezee! leve de Keizer! hoezee!„

Alles was inderdaad in order; maar helaas! met de verkrijging van het erfdeel ging het evenwel nog zoo vlot niet. *Bertrand* begaf zich dadelijk na de ontvangst des briefs naar zijne vaderstad, in het vaste vertrouwen, dat hij zich slechts behoefde te vertoonen, om het zijne in bezit te nemen. Dan eenige andere bloedverwanten hadden zich zijne afwezigheid ten nutte gemaakt, en hem ongedachte hinderpalen in den weg gelegd. Zij waren onvermoeid werkzaam in het opsporen van vonden en bedenkingen, en hadden reeds voor eenige duizenden franken 4 of 5 gewetens omgekocht. Kortom, men meende, dat *Bertrand* onmogelijk zijnen graad van verwantschap aan den overledene zou kunnen bewijzen. Zekere uittreksels uit geboorte en doops-registers met meer andere volstrekt noodzakelijke bewijsstukken waren niet te vinden, welke moeite ook daartoe aangewend werd, en onze kapitein keerde naar Parijs terug, zoo arm, als hij van daar vertrokken was, en bitter verdrietig uit zijne meerschuimen pijp dampende.

Julius was de gevolmagtigde van den ouden veteraan. De jonge advocaat verklaarde zonder eenige omwegen, dat er schurkerij in het spel was; en overreedde *Pierre*, om de zaak geregtelijk te vervolgen. Weinige maanden daarna werd dezelve voor de regtbank te B. gebragt, *Julius*, wiens vlijtige nasporingen niet waren opgemerkt geworden, verscheen voor de eerste maal als pleiter voor de balie.

Gedurende het proces verkeerde *Maria* in eenen staat van rusteloos ongeduld; en nog wist zij op den 25sten December den uitslag niet, toen zij des avonds de drie harde slagen op de deur der vaderlijke woning hoorde. Toen zij opengedaan had, trad *Julius* binnen, en na dat *Maria* eenen blik op zijn gelaat geworpen had, 't welk de grootste neerslagtigheid kenmerkte, zette hij zich zwijgend neder.

„Gij hebt voorzeker het proces verloren, *Julius*, „zeide zij eindelijk. — „Neen, *Maria!* het is gewonnen. Gij zijt rijk, „was zijn antwoord. — Het meisje sloeg verbaasd hare oogen op, en riep uit: „Gewonnen! Wat beteekent dan dat — dat — „ „*Maria?*„ viel *Julius* haar in; „ik verlaat nog dezen avond Parijs, en kom thans hier, om u vaarwel te zeggen. Gij zult rijk en gelukkig zijn, en ... ik moet u verlaten; maar zult immers nu en dan nog wel eens aan mij denken, niet waar? „ Het meisje zag *Julius* aan, om op zijn gelaat te lezen, of hij in ernst sprak; doch zij ontstelde, toen zij tranen in zijne oogen bespeurde. In dezen oogenblik trad *Bertrand* binnen.

Kool- en Zweedsche

TEER

in groote vaten, Asphaltvilt, Krijtwit, enz., bij
(1383) SOESMAN & CO.

CHINESCHE TOKO.

LIM & CO.,

hebben de eer aan hunne geachte begunstigers, mede te deelen dat zij van heden

FINAAL UITVERKOOPEN

ALLES TEGEN INKOOPS-PRIJZEN;

en hebben op nieuw ontvangen:

Alle soorten van puike Provisiën, Wijnen, Likeuren, Stropen, Engelsche Hang- en Tafellampen, Porcelein- en Aardewerk, Presentkopjes, Heeren- en Kinder Sokken, Dames- en Meisjes Kousen, Borduurwol, Heeren Zijden Handschoenen, Zijden Parapluiën, fijne Odeurs en Toilet Zeep uit de Société Hygiénique.

WITTE BENGAALSCHE WASCHZEEP

(1384) in kistjes en

PUIKE BOTER.

Weder Ontvangen:

ENGELSCHE BESCHUIT,

als:

Picnic, Queen's, Soda, Arrowroot, Mixed and Fancy; voorts: Amerikaansche Watercrakers van *Bent & Co.*
(1344) SOESMAN & CO.

TE BEKOMEN

(1341) bij

F. A. PRINGIERS:

Spijkers van diverse dimensiën, Asphaltvilt, Glasruiten, Loodwit, Gekookte en Ongekookte Lijnolie.

Diverse Verwen.

Oude Koffij,

voor huiselijk gebruik.
(1385) SOESMAN & CO.

Pas Uitgepakt:

Fransche Keukengereedschappen
en
Fijne Manilla Sigaren-Kokers,
[1386] bij H. L. DE LYON.

TE KOOP:

SIRAPPEN,

(1387) bij THOOFT & CO.

IN COMMISSIE ONTVANGEN:

Een vis-à-vis Toerwagen, zoo goed als nieuw.
(1388) G. J. LINTZ.

WISSELS OP NEDERLAND,

(1349) bij VAN MAANEN & CO.

DE GROOT, KOLFF & CO.,

verwachten per *Sara Eleonora*:

EEN PRACHTIG FACTUUR

SCHILDERIJEN,

geheel nieuwe Sujetten, in stellen van 2, 4, 6 en 8 stuks.

VOORTS:

Eene groote sortering Holl.- en Velijn-Papier, Groot- en Klein Mediaan, Bord- en Kardoes-Papier, allerlei soorten van Inkten, waaronder de bekende

ALIZARIN-INKT.

Extra fijne Juweelen Pennen, Hard Rood Lak, Passerdoozen, Stalen Pennen in meer dan 50 der beste en meest gezochtste soorten, Teekenbehoeften, Koperen Letters en Cijfers, Marmeren Leitjes, Chinesche Fischjes
(1389) **EN EINDELIJK:**
EENE COLLECTIE NIEUWE BOEKEN,
WAARONDER
de werken van *SIEMELINCK.*

BOEK-HANDEL

VAN

DE GROOT, KOLFF & CO., SAMARANG.

PAS ONTVANGEN:

Het Geweten. Een nieuw Plaatwerk van ALEX V. H.
PHANTASIE en KUNST. Gedichten, in prachtb., met 4 staalgr.
VAN BEERS. Levensbeelden.
Bloemlezing uit het Christelijke Album. 1846—1857, in prachtband, met 12 staalgravures.
VON HUMBOLDT. Kosmos, 4de deel.
BERNOULLI'S Vademecum, een Praktisch handboek in de Bouw- en Werktuigkunde.
DEKKER. Handboek van het Vee.
STEIJN PARVÉ. De Bijbel, de Koran en de Veda's, tafereel van Britsch-Indië en van den opstand der Inlandsche legers aldaar.
VAN DEN BERG. Gedenkboek der oprigting van het monument ter herinnering aan den Volksgeest van 1830 en 1831.
OTTO LUDWIG. Tusschen Hemel en Aarde.
DE BULL. Naar de Natuur.
RUIJSCH. Een bankbillet van duizend gulden.

KOOPHANDEL.

DE KOOPMANS-MENTOR, of het Koopmans-Rekenen, de Correspondentie, enz.
DE HANDELSWERELD in hare veelzijdige rigtingen en vormen.
DE KOOPMANS-STANDAARD, of de munt-, maat- en gewigtkunde.
LEERBOEK der Warenkennis, voor ieder Koopman.
DE KLEINE ROTHSCHILD, of aanwijzing voor Kooplieden, hoe door handel rijkdommen te verkrijgen zijn.
DE GELDER. Gids voor ieder die met geld omgaat.
Id. De vraagbaak voor ieder koopman.
THEMMEN. Handboek voor kooplieden.
ENGELSCHE Koopmans-Correspondentie.
ANDERSON. Koopmans-Brievenstijl. (1358)
LORENZ. Lehrbuch der Handels-Correspondenz.
VAN DER PIJL. Fransche Koopmans-Brieven.
OUDSHOFF. Het Italiaansch-of Koopmans-Boekhouden.

DE KORAN,

met de meeste zorg bearbeid en hoofdzakelijk gevolgd naar de Fransche vertaling van *Kasimirski*, de Engelsche van *Sale*, de Hoogduitsche van *Ullmann* en de Latijnsche van *Maracci*,

met bijvoeging van

AANTEEKENINGEN EN OPHELDERINGEN
DER VOORNAAMSTE UITLEGGERS,

en voorafgegaan van

EENE LEVENSSCHETS VAN MAHOMED
door Mr. L. J. A. TOLLENS, prijs. . . . ƒ 18.—

DE KORAN,

in het *Javaansch*, prijs . . . . . . „ 15.—
Te bekomen bij
(1361) DE GROOT, KOLFF & CO.

Pas Ontvangen:

ORGUELINES,

van 3½ octaaf, uit de bekende Fabriek van *Kellner*, à
ƒ 100.— Comptant.
(1345) DE GROOT, KOLFF & CO.

BOEK-HANDEL

VAN

DE GROOT, KOLFF & CO.,

TE SAMARANG.

VAN DE PERS GEKOMEN:

HET MALEISCHE GEZANGBOEK,

GETITELD:

Poedji Poedjian Kristen, ija itoe brapa mazmoer dan njanjian Gredja Kristen; Jang tersalin bahasa djadie bahasa Malaijoe rendah, darie satoe Pandita.
Prijs 60 duiten. (1359)

VOORTDUREND VERKRIJGBAAR:

C. P. LAMMERS VAN TOORENBURG. Vragen en Antwoorden over de Bijbelsche Geschiedenis voor de jeugd, prijs 60 duiten.
J. J. PRINS. Handleiding ten gebruike bij het eenvoudig onderwijs in de Christelijke leer, ten dienste dergenen, die belijdenis wenschen af te leggen in de Hervormde Kerk, prijs ƒ 2.—
(1362) DE GROOT, KOLFF & CO.

Holloway's Pillen en Zalf.

Op Java en alle andere eilanden in het Oosten was vroeger calomel maar al te populair, doch sedert dat Holloway's Pillen en Zalf naar deze gewesten gezonden zijn geworden, hebben ze gelukkiglijk dat gevaarlijk geneesmiddel geheel en al vervangen. De Pillen zijn bereid uit zeldzame en kostbare balsems, en zijn even zoo schadeloos als krachtdadig in derzelver uitwerkselen. De teederste persoon der schoone sekse kan ze met de grootste veiligheid innemen. Wanneer de lever vadsig, de gelaatskleur bleek en het ligchaam vermagerd is, dan veroorzaken deze Pillen eene verandering meer gelijk aan de uitwerking van een toovermiddel dan dat van een geneesmiddel. In huidziekten is de Zalf wonderbaar krachtdadig. Uitslag en alle soorten van uitwendig zeer worden met het gelukkigste gevolg geheeld door deze onvergelijkelijke Zalf.

De prijzen zijn als volgt:

Doosjes Pillen à . . . . . ƒ 1.—, ƒ 3.—, ƒ 5.—
Potjes Zalf à . . . . „ 1.—, „ 3.—, „ 5.—

Elk doosje en potje is vergezeld van eene aanwijzing hoe men de Zalf en Pillen gebruiken moet.

Ze zijn op franco aanvrage à contant te bekomen:

Te	*Soerabaja*	bij	LE ROY & Co.
„	„	„	MOSSEMBEKKER. & Co.
„	*Banjoemaas*	„	M. S. CHRRIMAN.
„	*Djocjacarta*	„	DEKKENS & Co.
„	*Soeracarta*	„	W. VELDMAN en Wed. SAFFINGER.
„	*Salatiga*	„	F. KRUTHOFFER.
„	*Tagal*	„	Mevrouw de Wed. DORT.
„	„	„	A. J. VAN DER VOORT.
„	*Cheribon*	„	W. GALISTAN.
„	*Buitenzorg*	„	P. SCHREUDER.
„	*Samarang*	„	DE GROOT, KOLFF & Co., H. L. DE LYON, NOOTBAAR & JOOSTEN en

(1390) bij SOESMAN & CO.

TE KOOP OF TE HUUR:

Een HUIS in de *Bloemstraat*, te bevragen bij de Uitgevers van het *Samarangsch Advertentie-Blad.* (1391)

WORDT TE KOOP AANGEBODEN:

Een ERF met Klappertuin, liggende aan den weg naar *Gedong Batoe.* (1392) SOESMAN & CO.

TE KOOP OF TE HUUR:

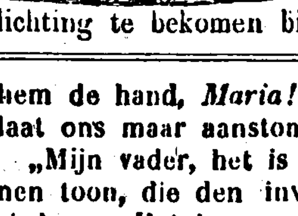
Het kapitale HUIS op de Parade-plaats, thans geoccupeerd door den Heer *Hasselman*, te aanvaarden op primo Januarij 1860; inlichting te bekomen bij (1393) SOESMAN & CO.

Julius ging hem te gemoet, stelde hem eene zware brieventasch ter hand, en sprak: „Mijn goede vader! u is geregtigheid wedervaren. Zie hier 500 bankbriefjes, ieder van 1000 franken, die ik als uwe erfportie, overeenkomstig uwe volmagt, in ontvang genomen heb.

Bertrand sloeg eenen blik op de papieren, die zijn *Julius* hem ter hand stelde; vervolgens wendde hij zijne oogen naar *Maria*, die met moeite hare tranen bedwong, en werd eindelijk door het bleeke gelaat van *Julius* getroffen.

Wat beduidt dat? wat is er gebeurd? „riep hij uit. *Maria!* waarom weent gij? Hoe is het mogelijk, dat gij u in zulk eenen oogenblik niet vrolijk en gelukkig gevoelt? *Julius!* wat hebt gij haar gezegd? Nu! zult gij mij antwoorden of niet? *Maria! Julius!* Weêr en wind! daar is zeker wat voorgevallen. *Maria!* Meisje lief! Zeg mij toch, waarom gij weent!„

De dochter des krijgsmans spande al hare krachten in, om tot bedaren te komen. „Hij wil vertrekken, vaderlief!„ zeide zij eindelijk, „en is voornemens, om reeds heden avond op reis te gaan, ten einde ons te verlaten. waarschijnlijk uit trotschheid. — Hij beminde ons, zoolang wij arm waren, doch nu wij rijk geworden zijn, wil hij niet meer van ons weten.„ — Na deze uitboezeming legde *Maria*, luid snikkende, haar hoofd op haars vaders schouder. — „Ik hoop, *Julius*, „sprak *Bertrand*, „dat gij mij aanstonds de noodige inlichtingen geven zult. Men moge mij een' kogel vòòr den kop schieten, wanneer ik een enkel woord versta van hetgene dat schreijende kind daar mij zegt.„

„Mijn vader„ hernam *Julius*, „Ik ga dezen nacht op reis.„

„Hoe! gij wilt gaan vertrekken? Nu mijnentwege.... doch hoe lang zult gij weg blijven?„

„Lang, mijn vader!„ sprak de jongeling, „zeer lang; misschien voor altoos..., Gij hebt mij opgevoed; gij hebt mij aan eene eervolle betrekking in de maatschappij geholpen.... nu mag ik u niet langer tot last zijn; ik verlaat Parijs.„

„*Julius!* zijt gij dwaas?„ hervatte de oude krijgsman, „Parijs verlaten, en juist nu in het oogenblik, waarin gij een proces hebt gewonnen, dat bij alle geregtshoven groot opzien baart. Het is eene dolheid, die ik niet begrijpen kan. Daarbij is het ook onmogelijk, dat gij thans gaan kunt. Ik heb nog vele andere dingen te doen, waartoe ik uwe hulp noodig heb.„

Maria hief haar hoofd weder op, en wierp op haren vader eenen zoo teederen blik dat *Julius* zich niet langer bedwingen kon.

„Ja!„ voer *Bertrand* voort; „ik heb reeds sedert eenen geruimen tijd mijn plan ontworpen. Tot hiertoe, dacht ik, kon ik u slechts de parel aanbieden, doch nu zult gij ook de schelp ook daarbij hebben, mijn zoon! Het zal u geene schade zijn, wanneer gij jaarlijks een inkomen van 25000 livers geniet! Kom kom! het is uit! Geef hem de hand, *Maria!* ik mag hem gaarne lijden. En nu laat ons maar aanstonds om den notaris zenden!

„Mijn vader, het is onmogelijk!„ riep *Julius* uit, op eenen toon, die den inwendigen strijd zijns gemoeds verried. — „Het is onmogelijk! Hoe! zouden niet al mijne vrienden, het geregtshof, ja gansch Parijs zeggen, dat mijn arbeid, mijne nasporingen, mijn reizen geen ander doel gehad hebben, dan om dit geld te bekomen? O! *Maria!* vergeef het mij! ik heb u zoo lief, ja, ik bid u aan; doch wanneer gij mijne echtgenoote wierd, zoude immers iedereen met den vinger op mij wijzen en mij beschuldigen, dat ik niet het arme meisje begeerde, maar slechts de rijke erfgename op het oog had; dat ik mij van haar, zoodra zij rijk was geworden, had trachten te verzekeren, eer de gelegenheid voor haar geboren werd, dat andere minnaars, die harer meer waardig waren, naar haar hand konden dingen! O! waarom heb ik toch dit proces gewonnen?„

(Wordt vervolgd.)

Maatschappij tot Nut van 't Algemeen
Afdeeling Samarang.
VOLKS-LEESBIBLIOTHEEK.

Aan belanghebbenden wordt bekend gemaakt, dat het aanhangsel op den Catalogus, loopende van No. 506—608, thans is afgedrukt, en op de gewone zitdagen, zijnde elken Woensdag en Zaturdag morgen van 6½—8 ure, gratis is te bekomen bij

Den Bibliothecaris,
(1350) A. G. VAN VELTHUIJSEN.

De ondergeteekenden verzoeken hunne Debiteuren *beleefd* doch *dringend*, om hun *DEBET* vóór ultimo December a. s. aantezuiveren, ter vermijding van geregtelijke vervolging; zullende alle nog uitstaande pretentiën zonder onderscheid op dien datum aan den regter worden overgegeven.

(1376) H. DEEKENS & CO., in liq.

TE KOOP:

Eene zuivere toonen gevende Fluit, met negen Zilveren Kleppen.

(1351) NOOTBAAR & JOOSTEN.

TE HUUR:

Een Huis gelegen op *Tawang*, wijk letter C, No. 237, *f* 70.— 's maands.

Adres: (1377) UITGEVERS DEZES.

TE HUUR:

Een ruim **PAKHUIS**, geschikt voor Civiele en Militaire bergplaats, te bevragen bij

(1378) V. C. JACOBS.

TE HUUR:

Een nieuw Steenen HUIS, gelegen half-weg, *Bodjong;* te bevragen bij

(1354) L. VAN TRAPPE.

Halfweg Bodjong.

TE HUUR LAANZIGT,

met ruime Gallerijen, groote Slaapkamers, drie buiten Logeerkamers, Klappertuin opbrengende 4000 Klappers, aan de Samarangsche rivier, bewoond door

(1352) Wed. HAUBNER.

STOOMBOOT OENARANG.

Vertrek gedurende de maand NOVEMBER:
van BATAVIA naar SAMARANG en SOERABAIJA,
den 6den en 20sten,
van SAMARANG naar SOERABAIJA,
den 9den en 23sten,
van SOERABAIJA naar SAMARANG en BATAVIA,
den 13den en 27sten,
van SAMARANG naar BATAVIA,
den 15den en 29sten.

De Boekhouders,
Em. C. WERMUTH.
(1355) C. S. VAN HEEKEREN.

Het vertrek van een der Stoomschepen

van de onderneming *W. Cores de Vries,* is gedurende de maand November geregeld als volgt:
van SAMARANG naar SOERABAIJA
Dingsdag den 15den, 22sten en 29sten,
van SAMARANG naar BATAVIA
Dingsdag den 8sten, 15den, 22sten en 29sten.
Nadere informatiën te bekomen bij

De Agenten,
(1379) B. KOPERSMIT & CO.

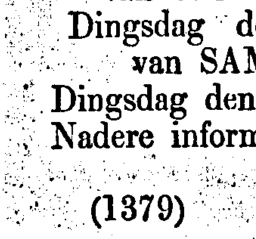

DE STOOMBOOT
MENADO,
Kapitein
COUTERON,

vertrekt 2 uren na aankomst der verwacht wordende landmail, van *Batavia* naar *Samarang, Soerabaija, Macassar, Timorkoepang, Dehlij* en *de Molukkos.*

Informatiën bij *De Agenten,*
(1380) B. KOPERSMIT & CO.

Geboorten.

Zeer voorspoedig bevallen van eene dochter C. LAZARE, geb. *Oudhoff.*

SAMARANG, 30 *October* 1859. (1381)

Voorspoedig bevallen van eene DOCHTER, de Echtgenoote van L. JOOSTEN.

SAMARANG, 4 *November* 1859. (1382)

Bevallen van eene Dochter A. VAN ROSSEM, *Lammers van Toorenburg.*

SAMARANG, 25 *October* 1859. (1356)

SAMARANG.

Volgens bekendmaking van den Resident is het vertrek der Landmail bepaald op Zaturdag den 19den November, *des avonds te* 6 *ure,* moetende de brieven *des namiddags te* 4 *ure* bezorgd worden.

AANGEKOMEN PERSONEN.

Van den 28sten October tot en met den 4den November 1859.

J. Busselaar, W. A. Noordwijns, M. J. Hanssens, D. M. Nolten, M. M. Zorab, C. A Bakx, A. Koch, Kapitein der Genie Maarschalk, Professor de Vriese, Heckler, Pastoor Lijnen, F. R. N. Lucassen, Mevr. de Weduwe van der Woude, Mevr. D. Kallenberg geb. Saffrie, C. W. C. van Bronckhorst, A. E. Bach, A. E. Klaring, S. Berends, L. F. Berettij, C. Andreas.

VERTROKKEN PERSONEN.

C. Andreas, J. A. Zeijdel, Mevr. J. J. Loep, Jonkheer C. L. J. van Hogendorp, H. F. C. Scipio met Echtgenoot, Mr. R. E. N. d'Abo, Mevr. Fredriks geboren Joseph, H. H. Jansen met Echtgen., T. A. Joseph, C. A. Bakx, Odenthal, J. Millard, Resident van de Graaff, H. F. Morbotter, A. F. Carels, J. Breton de Nijs, P. M. J. Mortier, F. Graeve, J. W. Boers, W. A. Noordwijns, H. C. Wilmans, W. K. Auliveld, M. J. Hanssens, D. N. Nolten.

Vertrekkende Personen.

F. LACOURT en familie,
gemagtigden de Heeren A. F. COUVREUR.
(1357) C. S. VAN HEEKEREN.

STAAT van het Entrepôt te Samarang van de maand September 1859.

Cognac	14	Tiercons.
Gember	50	kistjes.
Gambeer	4314	kr. en zakk.
Genever	149	kelders.
Glaswerk	2	kistjes.
Katoenen en wollen Lijnwaden	93	kn. en bn.
Opium	1	kist.
Vleesch (gezoute)	8	vaten.
Wijn (witte.)	74	kistjes.
„ (roode.)	20	kisten.
Zakken (koffij.)	34	balen.

Schepen in Lading
op den 3den November 1859.

Naar ——— Ned. bark Crinoline, kapt. *W. K. E. Paré,* agenten *Soesman & Co.*

Naar NEDERLAND, Ned. bark Alblasserdam, kapt. *J. 't Hoen,* agenten *Mac Neill & Co.*

Naar BONIE, Ned. schip Geertruida Maria, kapt. *J. Mulder Drenth,* agenten *Dorrepaal & Co.*

Naar NEDERLAND, Ned. bark Sara Alida Maria, kapt. *S. Stapert,* agenten *B. Kopersmit & Co.*

Naar BONIE, Ned. bark Louis Meijer, kapt. *C. Holtgreve,* agenten *van Maanen & Co.*

Naar BONIE, Ned. schip Hugo Grotius, kapt. *A. K. Zweede,* agenten *Dorrepaal & Co.*

Naar NEDERLAND, Ned. schip Krönprinsen, kapt. *C. E. Bothen,* agenten *Dorrepaal & Co.*

Naar NEDERLAND, Ned. bark Catharina Maria, kapt. *A. Schuchardt,* agenten *Mac Neill & Co.*

Naar NEDERLAND, Ned. bark Johanna Geertruida, kapt. *P. Flens,* agenten *Mac Neill & Co.*

Naar NEDERLAND, Ned. bark Magdalena, kapt. *J. Kooy,* agenten *Dorrepaal & Co.*

Naar NEDERLAND, Ned. bark Calypso, kapt. *D. R. Nolles,* agenten *B. Kopersmit & Co.*

Naar ——— Ned. Ind. brik Srie Negara, kapt. *Intje Kandar,* agent *Gezagvoerder.*

Naar RIOUW, Ned. Ind. bark Atiatool Rachman, kapt. *Saha Bodin,* agent *Gezagvoerder.*

Naar SINKAWANG, Ned. Ind. brik Jeannette Maria, kapt. *L G. Danckes,* agent *Gezagvoerder,*

Naar SINGAPOER, Ned. Ind. bark Emelie, kapt. *A. de. Wolff,* agent *Gezagvoerder.*

Naar BANJERMASSING, Ned Ind. bark Tatas Banjermassing, kapt. *Sarief Mohamat Baharoon,* agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. bark Bintang Braleh, kapt. *Mohamat Thahir,* agent *Gezagvoerder.*

Naar JAPARA, Ned. Ind. bark Ellen, kapt. *T. A. P. Wentholt,* agenten *B. Kopersmit & Co.*

Naar BATAVIA, Ned. Ind. bark Alnoor, kapt. *Sech Sultan Marzoekie Bin Achmat,* agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. schoener Hong Aan, kapt. *Liem Kwie Soey,* agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. bark Fathal Hair, *Sech Said Bin Oembarak Bahaloan,* agent *Gezagvoerder.*

Naar MACASSAR, Ned. Ind. brik Antoinette, kapt. *F. Chasteau,* agent *Gezagvoerder.*

Scheepsberigten.

AANGEKOMEN.

October 29 - Ned. Ind. stoomschip *Oenarang,* S. van Hulstijn, v. Soerabaija 28 Oct., passagiers de heeren van Zorap en fam., Thompson en echtgenoot, Buijs, de Wilde, Joosten, Koch, Z. M. troepen en bannelingen.— Ned. Ind. bark *Tatas Banjermassing,* Sarif Mohamat Baharoon, v. Batavia 18 October.— Ned. Ind. bark *Denok Bientang Baraleeh,* Mohamat Saheer, van Passeer 27 Junij.

October 30 - Ned. Ind. bark *Alnoor,* Sech Sultan Bin Marzoekie, van Batavia 22 Oct.— Ned. Ind. bark *Ellen,* T. A. P. Wentholt, v. Batavia 23 October.

October 31 - Ned Ind. stoomschip *Samarang Packet,* J. F. Scheel, v. Batavia 29 October, met Z. M. troepen en bannelingen.— Ned. Ind. stoomschip *Palembang,* Kuller, v. Batavia, passagier Mevr. Kervel.— Ned. bark *Magdalena,* J. Kooij, v. Pekalongan 30 October.

November 1 - Ned. Ind. schoener *Hong An,* Liem Kwie Soeij, v. Indramajoe 26 Oct.— Z. M. stoomschip *Gedé,* Luitt. t/z 1e. kl. J. H. K. Coers, uit de bogt van Boni.— Ned bark *Colijpso,* D. R. Nolles, v. Soerabaija 29 October.

November 2 - Ned. bark *Maleijer,* P. R. Bok, v. Batavia 29 October.

November 3 - Ned. Ind. bark *Fathal Hair,* Sech Achmat Bin Oembarak Babaloan, v. Batavia 29 October.

VERTROKKEN.

October 28 - Ned. Ind. schoener *Saïda,* Hadjie Mohamat Arip, n. Cheribon en Batavia.— Ned. Ind. bark *Balheer,* Hadjie Abdul Ganie, n. Singapoer.— Ned. Ind. bark *Sarie Elmassoor,* Mohamat Hasin, n. Cheribon en Batavia.

October 30 - Ned. Ind. stoomschip *Oenarang,* S. van Hulstijn, n. Batavia, met Z. M. troepen.— Ned. Ind. brik *Fathool Salam,* Hadjie Abdul Karim, n. Pontianak.

November 1 - Ned. Ind. brik *Salim,* Said Hamit Bin Achmat Segaf, n. Riouw en Singapoer.— Ned. Ind. schoener *Mastora,* Abdul Karim, n. Singapoer.— Ned. Ind. stoomschip *Palembang,* Kuller, n. Soerabaija, met Z. M. troepen.

November 2 - Ned. Ind. stooomschip *Samarang Packet,* J. F. Scheel, n. Batavia, met Z. M. troepen.

AAN- en UITVOER te SAMARANG, *van den 27sten Oct. tot en met den 3den November* 1859.

AANVOER.

Van Batavia met de Ned. Ind. bark Tatas Banjermassing, kapitein *Sarief Mohamat Bakeroon.*

25 keld. genever, 20 kn. glaswerk, 19 bn. drills, 1000 st. led. gonie zakken, 2 pik. was en 1896 pik. rijst, *Order.*

Van Passeer met de Ned. Ind. bark Bintang Bralech, kapitein *Mohamat Thahir.*

32000 bossen bindrotting, 1/2 pik. was, 30 kod. papier, 100 ps. tempaos, 4 pik. gom en 17 ps. pertja hout, *Order.*

Van Soerabaija met de Ned. Ind. stoomboot Oenarang, kapitein *S. van Hulstijn.*

28 pak. matten, 200 kn. amandelen, 66 vn. meel, 3 pik. was, 4 pik. medicijnen en 1 kt. fleschjes, *Order.*

Van Batavia met de Ned. Ind. bark Alnoor, kapt. *Sech Sultan Bin Achmat Marzoekie.*

11 ks. wijn, *Thooft & Co.*
34 vs. meel en 60 kn. kruid, *M. A. Jasper.*
300 pik. spiauter en 100 vn. teer, *van den Broek & Veeckens.*
100 pik. ijzer, 19 kn. naaigaren, 26 krdj, 1 vat en 1 kt. glas- en aardewerk, 1135 pik. rijst, 10 pik. lood, 15 ks. cognac, 149 pik. damar, 17 pik. blad en oud koper, 20 vn. harpuis, 5 kn. coralen, 1 kt. pennemessen, 1 kt. en 1 pak kramerijen, 3 kn. papier, 1 pak leder, 4 pik. zink, 3000 ps. oude stroo-zakken, 2 kn. paijongs, 4 kn. spiegels, 5 pik. medicijnen, 2 pak. lijnwaden en 1 pak edelgesteenten, *Order.*

Van Indramaijoe met de Ned. Ind. schoener Hong An, kapitein *Liem Kwie Soei.*

1365 pik. rijst, *Order.*

Van Nederland over Soerabaija met de Ned. bark Calijpso, kapitein *D. R. Nolles.*

16 kn. manufacturen, *van den Broek & Veeckens.*
1 ks. kramerijen, *van Dommelen.*
40 kn. wijn, 100 vs. boter, 100 vn. bier en 2 kn. gedistileerd, *Bruckner.*
2 kn. speelgoed, 62 vs. boter, 1 vat en 15 kn. ijzerwerk, 100 vn. en 8 kn. bier, 1 kt. azijn, 1 kt. rozen-olie, 3 kn. gedistileerd en 1 kt. hammen, *Order.*

Van Padang over Batavia met de Ned. Ind. bark Fathal Hair, kapt. *Seck Said Bin Oembarak Bahaloan.*

Lading van Padang.

367 pik. benzoin, *Tan Tim.*
150 pik. rijst en 181 pik. benzoin, *Tan Tjong Waij.*
30 pik. kassia, *Tan Tjong Toen.*

Lading van Batavia.

50 ks. koper, 21 pak. was en 5 kn. salpeter, *P. Andreas.*
101 vn. harst, *van den Broek & Veeckens.*

UITVOER.

Naar Singapoer met de Ned. Ind. schoener Mostora, kapt. *Abdul Rachim.*

30 pik. kapook, *Said Hamid Segaf.*

Naar Singapoer met de Ned. Ind. brik Salim, kapt. *Said Hamid Bin Achmat Segaf.*

64 kod. Java tabak, 60 pik. tamarinde, 106 pik. poeder suiker, 60/100 pik. vogelnestjes en 1110 ps. zilveren munt, *Diverse Personen.*

Naar Pontianak met de Ned. Ind. brik Fathool Salam, kapitein *Hadjie Abdul Karim.*

16 kod. Java tabak, 21 kod. Java stroo-matten, 17 pik. Java koperwerk, 20 krdj. Java poeder suiker, 10 ps. Java gebt. doeken, 10 ps. zijden plangies en 160 ps. schapen, *Diverse Personen.*

Naar Batavia met de Ned. Ind. stoomboot Oenarang, kapitein *S. van Hulstijn.*

4 kn. cambricks, *Mac Neill & Co.*
4 pik. kofij, *Wermuth & Co.*
2 kn. lijnwoden, *Lim Eng Goan.*
4 kn. lijnwaden, *I-Koeij.*
4 kn. lijnwaden, *Heij Poeij.*
4 kn. lijnwaden, *Mak Esa.*
2 kn. lijnwaden, *Tjie Loe Sie.*
46 col. diverse goederen, *Gouvernement.*

Naar Soerabaija met de Ned. Ind. stoomboot Palembang, kapitein *Kuller.*

163 pik. koffij, *Dorrepaal & Co.*

Marktprijzen te Samarang.

Koffij, *f* 35¼ afgedaan.
Suiker, No. 16 *f* 16 afgedaan in krandjangs.
Indigo, per pond *f* 3.90 à *f* 3.95.
Koe-Huiden, per corge *f* 60.—
Buffel-Huiden, per corge *f* 45.—
Staart Peper, oogst afgeloopen.
Rijst, eerste soort, per 28 pikols *f* 140.— à *f* 150.—
„ tweede „ idem. *f* 120.— à *f* 135.—
Klapper Olie, per pikol, *f* 25.—
Katjang „ idem *f* 23.—
Rotting, per pikol, *f* 9 —
Kadjang Matten, per 100 stuks, *f* 17.—
Wisselkoers op Holland 103 à 103½.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 6den November 1859.
des voormiddags te ½9 *ure:*
F. C. VAN DER MEER VAN KUFFELER
DOOPSBEDIENING.

ROOMSCH CATHOLIJKE EEREDIENST.

Zondag den 6den November 1859.
Eerste H. Dienst *des morgens te* 7 *ure.*
Hoog Dienst *des voormiddags te half* 9 *ure.*
LOF *des avonds te* 7 *ure.*

VERSLAG DER METEOROLOGISCHE WAARNEMINGEN TE SAMARANG.

Datums.	Thermometer. uur 6	mg. 9	md. 3	av. 10	Winden. mg. 6	mg. 9	md. 3	av. 10	Regen, Onweêr, enz.
Oct. 29	24^{5}	29^{7}	32^{7}	25^{5}	ONO	N	NW	NW	0.0004 regen met onweder, 's avonds 10 uur.
30	24^{5}	31^{0}	33^{6}	25^{4}	N	N	NO	NO	0.008 regen des avonds 11 uur.
31	25^{2}	30^{2}	26^{6}	24^{1}	NO	O	NW	N	0.0151 regen des namiddags.—Onweder.
1 Nov.	23^{0}	31^{1}	33^{4}	24^{2}	NO	O	NO	W	0.0012 regen des namiddags 5 uur.
2	23^{8}	29^{2}	31^{5}	26^{5}	W	NW	W	W	
3	23^{5}	30[illegible]	32^{6}	25^{2}	ZW	W	ZZW	ZW	
4	23^{5}	28^{9}	29^{9}	25^{4}	ZW	W	W	W	0.0002 regen des avonds 6 en 8 uur.

N. B. Thermom. naar CELSIUS. De sterkte van den wind van 0 tot 10, als van stilte tot vliegenden storm. Gevallen regen in Ned. Ellen.

BIJVOEGSEL

behoorende bij het

SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD,

van Vrijdag 4 November 1859, No. 44.

LANDMAIL BERIGTEN,

loopende tot 9 September 1859.

NEDERLAND.

Den 26sten Augustus werd in het Kamp bij Zeist een buitengewoon feest gevierd.

Dat feest, gegeven door Z K H den prins veldmaarschalk, zal niet ligt uit het geheugen worden gewischt van wie er deel aan mogt nemen.

Tegen acht ure vereenigden zich de officieren, geregtigd tot het dragen van het Metalen Kruis, in 't kampement van den opperbevelhebber, 't welk *à giorno* verlicht en met vlaggen versierd, een regt vrolijk aanzien had, terwijl de groote tent op eene smaakvolle wijze met tropheëen en bloemen gedecoreerd was.

Nadat prins Frederik met den hem zoo kenmerkenden tact zich een geruimen tijd met zijne gasten had onderhouden en ieder in het bijzonder eenige welwillende woorden had toegesproken, werd door hoogstdezelve een eerste dronk gebragt aan het geeerbiedigd hoofd van den staat en een tweede aan Z. K. H. den prins van Oranje. Na in krachtvolle taal, welke op allen eenen diepen indruk maakte, te hebben gewezen op de roemrijke daden zijner voorvaderen en met bewogen stem den jeugdigen vorst te hebben toegewenscht eenmaal te mogen zijn wat Willem II, als prins van Oranje, voor het vaderland en het leger geweest was, gaf de kroonprins niet alleen zijnen innigen dank, maar tevens den door allen gedeelden wensch te kennen, den zoo beminden en vereerden veldmaarschalk nog lang aan het hoofd te zien van het Nederlandsche leger.

De algemeene geestdrift waarmede die toast werd ontvangen, het luide hoera van aller lippen, zullen prins Frederik ten bewijze hebben gestrekt hoe hoog hij wordt gewaardeerd.

Kort daarna, nogmaals den beker opnemende, wenschte de veldmaarschalk den luit.-generaal Nepveu geluk met zijnen, op dien dag 50 jaren volbragten diensttijd als officier.

»Juist op dezen dag," sprak Z. K. H., »heb ik mij omringt van allen wier borst met het Metalen Kruis is versierd, om met hen, dezen dronk te brengen aan den man, die vijftig jaren lang met even veel eer als onderscheiding heeft gediend; den man wiens moed, beleid en trouw zooveel heeft toegebragt ter verovering van het metaal, 't welk wij thans als eereteeken dragen. God spare zijn leven en zijne krachten, opdat hij ze nog lang moge toewijden aan de dienst van zijnen koning en zijn land, en ten nutte van het leger dat hem zooveel is verpligt."

Het welgemeende en herhaalde *leve de generaal Nepveu!* verstrekte tot waarborg dat die woorden weerklank hadden gevonden bij allen daar tegenwoordig

Toen eindelijk de opperbevelhebber tot afscheid in eene hartelijke toespraak zijne overtuiging te kennen gaf, dat indien wij immer weder ten strijde mogten geroepen worden, hij zich even als vroeger omringd zoude zien door hen, die in de ure des gevaars zoo vele blijken hadden gegeven, alles veil te hebben voor de verdediging hunner heiligste regten; dat hij er op rekende dat alle wapens om het zeerst aan hunne verpligtingen zouden beantwoorden; dat hij er op vertrouwde dat zee- en landmagt haren ouden roem waardig zouden zijn, — toen werd in menig hart de eed hernieuwd, eenmaal den koning en het vaderland gezworen.

Gelijk aan alles was er ook aan dit feest een einde op het oogenblik dat de beide prinsen onder luide toejuichingen zich verwijderden; en toen ook de generaal Nepveu zich naar zijne tent begaf, klonk nog eenmaal een levendig hoera ter eere van den grijzen krijgsman.

Het feest, den 26sten Augustus in het kampement van den prins veldmaarschalk in de legerplaats bij Zeist gevierd, was den vorstelijken gever en der plegtigheid van dien dag ten volle waardig.

Op den 31sten Augustus gaf de prins veldmaarschalk het opperbevel over aan den luitenant-generaal Duycker, terwijl de prins van Oranje het kommandement over de eerste brigade aan den generaal-majoor Rigot de Beguins en de generaal majoor van Geen dat over de tweede brigade aan den generaal-majoor Coenegracht overgaf. Als chef van den staf van den maarschalk trad af de luitenant-generaal Nepveu en als chef van den staf van den nieuwen opperbevelhebber trad op de luitenant-kolonel von Motz.

Z. K. H. prins Frederik heeft de volgende algemeene order voor de vereenigde troepen, in het kamp doen bekend maken:

»Het oogenblik gekomen zijnde, dat ik het opperbevel van de hier vereenigde troepen ga overgeven aan Zijne Exc. den luitenant-generaal Duycker en dat ik sta uit uw midden te scheiden, gevoel ik de behoefte u allen te verzekeren, hoe zeer ik het mij tot eer en geluk reken, het bevel over u te mogen voeren en het genoegen te mogen hebben aan uw hoofd en met dit gedeelte van het leger weder in eene meer onmiddelijke betrekking te staan.

»Het is mij hoogst aangenaam aan Z. M. den koning een gunstig berigt te kunnen geven, over den goeden graad van instructie, de goede houding, de goede krijgstucht en den uitmuntenden geest, goeden wil en ijver, die mij bij elke gelegenheid gebleken zijn bij de militairen van alle rangen te bestaan. Met groot genoegen heb ik ontwaard de vorderingen, welke de troepen gedurende ons zamenzijn gemaakt hebben in het uitvoeren van bewegingen in onderscheiden terrein, de te zamenwerking der drie wapens en in het doorstaan van vermoeijenissen, hoewel zij daardoor in bruikbaarheid gewonnen hebben.

»Ik betuig dan ook aan heeren generaals, kolonels, hoofd- en andere officieren van alle wapens, mijnen opregten dank voor de wijze waarop zij mij ondersteund hebben in het wel doen gelukken van de opgelegde taak, en in het bereiken van het doel, hetwelk ik mij gesteld had; en aan de militairen van minderen rang, mijne groote tevredenheid over de wijze, op welke deze al het van hen verlangde uitgevoerd hebben. Ik twijfel er niet aan, of elkeen zal dan ook den mij opvolgenden opperbevelhebber gelijke redenen van voldoening en tevredenheid geven al over welke ik mij verheugen mag.

»Aan den heer luitenant-generaal baron Nepveu, chef van den generalen staf, ben ik zeer bijzonder verpligt voor zijne onvermoeide, ijverige en oordeelkundige medewerking, en hoedanig hij de hem opgedragen betrekking heeft vervuld. Met veel genoegen heb ik dit ook gadegeslagen, hoe uitmuntend de zich alhier bevindende luitenant-kolonel en verdere heeren officieren van den generalen staf zich van de hun opgedragen diensten hebben gekweten.

»Aan de heeren chefs van de administratieve en geneeskundige dienst is het mij ook een genoegen, mijne tevredenheid hierbij te kennen te geven, voor de goede en regelmatige wijze, op welke door hen, daarin behoorlijk door hunne onderhoorigen ondersteund, tot dus verre in deze beide gedeelten van de dienst is voorzien.

»Aangenaam is het mij, bij deze gelegenheid ook aan alle degenen, welke in onderscheidene betrekkingen belast en werkzaam geweest zijn met het daarstellen en in orde brengen van de legerplaats voor de onderscheidene wapens, de verzekering te mogen geven, hoezeer door mij erkend en op waarde gesteld wordt de ijver, spoed en goede zorg, met welke in alle opzigten daarbij is te werk gegaan en vele moeijelijkheden overwonnen zijn geworden.

»Zeker zal ieder uwer zich met mij verheugd hebben, Z. K. H. den prins van Oranje een werkdadig deel aan onze oefeningen te zien nemen, en met mij den wensch en de hoop voeden, dat hierdoor een nieuwe band tusschen Z. K. H. en het leger gesloten is, hetwelk rijke vruchten mogen dragen.

»Heeren generaals, hoofd- en verdere officieren, onder-officieren en manschappen, de aan uw hoofd en in uw midden doorgebragte tijd zal, weest daarvan verzekerd, tot eene mijner aangenaamste herinneringen behooren, en terwijl ik u allen hiermede een hartelijk vaarwel zeg, vereenig ik mij met u in den aan ons allen dierbaren kreet van *Leve de Koning!*

De Veldmaarschalk,

»*Legerplaats bij Zeist*, (*get*) FREDERIK,
den 31sten Augustus 1859. *Prins der Nederlanden*."

— De *Staats-Courant* heeft medegedeeld dat, te rekenen van en met den 1sten October 1859, alle civiele en militaire landsdienaren, zoowel Nederlanders als vreemdelingen, of hunne weduwen en weezen, aan wie ten laste der koloniale geldmiddelen pensioen, gagement of onderstand is toegekend, en die vergunning zullen hebben verkregen zich op vreemd grondgebied te vestigen, van de vroeger bepaalde korting van *één derde* gedeelte op hunne bedoelde inkomsten zullen zijn vrijgesteld: terwijl deze bepaling wijders, te rekenen van af het voormelde tijdstip, ook van toepassing is verklaard op hen, aan wie vroeger vergunning is verleend, om hunne inkomsten, onder korting van een derde gedeelte op vreemd grondgebied te verteren.

— Volgens opgaven van het ministerie van finantien is aan de verschillende kantoren van 's rijks accijnsen over de maand Augustus jl. ontvangen aan suiker-accijns, in hoofdsom, opcenten en zegel, een bedrag van f 95,230.09.

— Eenige hoogleeraren der hoogeschool te Groningen hebben zich, met voorkennis van den senaat, tot den minister van binnenl. zaken gewend met opzettelijke en uitvoerige ontwikkeling en betoog, dat voortaan vrijer gebruik der Nederlandsche taal voor allerlei wetenschappelijke mededeelingen en werkzaamheden aan onze academien dient plaats te hebben, en dit wel vereenigd met krachtige handhaving van de studie der oude letterkunde, ter voorbereiding voor en ter beoefening aan onze hoogescholen. Zij vragen meer bepaald:

1o. Wat de aanteekening van de handelingen en de besluiten van den senaat, alsmede de openbaarmaking daarvan betreft, dat het voortaan altijd verpligt zijn zal, die in de Nederlandsche taal te doen plaats hebben.

2o. Dat aan elke faculteit voor hare examens, aan elken aanstaanden doctor voor zijne promotie, en vooral elken hoogleeraar voor zijne collegies, zoowel als voor eenige akademische redevoering, en elken rector voor zijne rede bij het nederleggen zijner waardigheid, ook zonder bijzondere aanvrage, de volle vrijheid moge vergund worden, om, zoo hij dit best acht, in het Latijn, maar anders in het Nederlandsch te spreken. De aard van elk te behandelen onderwerp zal van zelf die keuze bepalen.

ENGELAND.

— Het lagerhuis heeft eenigen tijd geleden eene commissie uit zijn midden benoemd, om onderzoek te doen, of, en zoo ja, welke middelen zouden behooren te worden aangewend om de nederzetting van Europeanen in Britsch Indie te bevorderen. Deze commissie is, blijkens het thans uitgebragte rapport, tot de overtuiging gekomen, dat de kolonisatie van Europeanen in Indie voor hen zelven en voor het land heilzaam kan zijn, en wijst aan wat tot bevordering daarvan door het gouvernement zou kunnen worden gedaan. De *Morning Post* geeft het gouvernement den raad, rijksgronden in Indie aan Europeanen te verkoopen tot bevordering der kolonisatie en tot stijving den Indische schatkist.

— Den 19den dezer sprak de regtbank te Richmond het doodvonnis uit over den heelkundige *Smethurst*, die door langzame toediening van vergif aan eene vrouw, waarmede hij gehuwd was, niettegenstaande zijne andere echtgenoot, die 70 jaren oud is, leefde, vermoordde. De zaak heeft veel opzien verwekt gedurende de behandeling, en hoewel de omstandigheden geen twijfel konden laten omtrent de schuld van genoemden heelmeester, berustte de veroordeeling geheel en al op de verklaringen van vijf geneeskundigen, waarvan vier vóór het overlijden van de vrouw overeenstemden in hun vermoeden van vergiftiging, terwijl een vijfde, in gezamelijk onderzoek met een der vorige geneesheeren, *na* de opgraving van het slagtoffer, geen vergif slechts antimonium ontdekte; doch niettegenstaande de onstentenis van vergif, volhardden allen in hunne overtuiging dat de vrouw vergiftigd was geworden.

Men vooronderstelt dat *Smethurst*, na het toedienen van vergif, een tegengif gaf om de sporen van het eerste te doen verdwijnen. De jary, waarschijnlijk meer geleid door het advies der geneesheeren vóór den dood van het slagtoffer, en ten gevolge waarvan *Smethurst*, toen reeds in hechtenis genomen, doch tegen *eigen borgtogt* ontslagen werd, dan door dat *na* den dood der vrouw, en overstelpt door de kracht der omstandigheden, sprak over dr. *Smethurst* eenstemming het *schuldig* uit. Na de uitspraak van het vonnis bezwoer de veroordeelde luide zijne onschuld.

— De hertog van *Northumberland* heeft aan vijf hospitalen, ieder 1000 flesschen uitmuntenden Xeres-wijn, uit zijne eigene kelders, geschonken, alsmede 1000 flesschen aan het drijvende bij Greenwich ten anker liggende matrozen-hospitaal voor zeelieden van alle volkeren. Dit hospitaal is het oude linieschip *Dreadnaught*, waarop de hertog, als kapitein, de inneming van Toulon en den val van Genua bijgewoond heeft. 6000 flesschen Xeres-wijn zijn een aardig geschenk, wijl elke flesch, min berekend, f 3,60 waard is.

— Het reuzenschip de *Great Eastern* was den 27sten Augustus voor de laatste maal (voor den prijs van f 1,50) voor het publiek te zien, daar in deze week de laatste toebereidselen voor het uitloopen van het schip zullen worden gemaakt In de laatste veertien dagen zijn door de toelating van het publiek 48,000 gulden ontvangen, en wanneer men het schip in alle havens van Engeland en Amerika voor geld liet zien, zou het voor de actionarissen ongetwijfeld een aanzienlijk dividend afwerpen. Doch de ondernemers hebben grootere plannen op het oog; het schip zal in den loop dezer maand met passagiers naar Canada worden gezonden, natuurlijk in de vooronderstelling dat zijne eerste proefreis in volle zee goed uitvalt. Daarover zal binnen veertien dagen wel iets naders mede te deelen zijn. Voorhands berust alles nog op theoretische berekeningen, en terwijl de ondernemers buitengewone diensten van het schip verwachten, ontbreekt het niet aan stemmen, die het een legio van onoverwinnelijke hinderpalen voorspellen.

Hoe het gevaarte zich op zee zal bewegen en of het werkelijk met de snelheid van 18 à 20 knoopen, dus met die onzer gewone spoortreinen, het water zal doorklieven, moet de ondervinding leeren. Dat echter het publiek vertrouwen op een goeden uitslag heeft, bewijst de omstandigheid dat de meeste actiën geplaatst zijn, en dat voor de eerste proefreis naar Amerika reeds een groot aantal passagiers plaatsen hebben genomen.

FRANKRIJK.

— Een artikel in den *Constitutionnel*, betreffende de aangelegenheden van Midden-Italie, was van den navolgenden inhoud:

»De kwestie der Italiaansche hertogdommen houdt reeds sedert geruimen tijd de politieke wereld bezig en geeft aanleiding tot de hevigste polemiek. Tot nu toe hebben wij ons onthouden van in eene discussie te treden, die wij voorbarig en even dor als verbitterend achten. Wanneer het evenwel tijd werd om onze zienswijze nopens dit gewigtig incident volledig kenbaar te maken, dan komt het ons voor, dat het ons gemakkelijk zoude vallen, dit in weinige woorden te doen.

»De keizer heeft te Villafranca zonder den minsten tegenzin, de herstelling der gewezene vorsten aangenomen.

»In het oogenblik der verzoening heeft hij zich niet willen herinneren, dat eenigen hunner nog zoo kort te voren in de rijen zijner vijanden geschaard stonden. Wat had hij zich inderdaad ook hierom te bekreunen? De kracht zijner wapenen had hij toch niet gerigt tegen die vorsten, maar tegen het politiek stelsel, waaraan zij medepligtig of waarvan zij de eerste slagtoffers waren geworden.

»Was dat stelsel eenmaal overwonnen, waartoe zou het dan gediend hebben nog langer eene gevoeligheid te toonen, waartoe voortaan geene beweegredenen meer zouden bestaan? Moest een strijd van beginselen veranderd worden in een strijd tegen personen? Dit zou eene afdaling tot een te laag standpunt zijn geweest.

»De keizer was toegesneld om de onafhankelijkheid van een geheel volk te veroveren en niet om eenige locale revolutien in de hand te werken of om zijdelings behulpzaam te zijn in het verdrijven van enkele kleine vorsten, die zich bovenal aan onvoorzigtigheid hadden schuldig gemaakt. Doch dit is niet alles. Door de herstelling dezer vorsten, onder zekere voorwaarden tot stand gebragt, was de weg afgesneden voor alle nieuwe verwikkelingen; zij kon voor hunne vorige onderdanen de beste waarborgen voor vrede en welvaart opleveren. De vroegere hertogen, na zware beproevingen in hunne staten teruggekeerd, zouden begrepen hebben, dat het de eerste pligt van een souverein is, uitsluitend aan zijn land toe te behooren; zij zouden eindelijk de gevaarlijke voogdijschap hebben afgewezen, die hun tweemaal in het ongeluk heeft gestort. Hun nationaal bestuur kon groote en volledige hervormingen invoeren; het kon in alle wettige behoeften voorzien en aldus er in slagen om sommige tevreden te stellen; hunne tegenwoordigheid was reeds alleen voldoende om van de getrouwheid der overigen verzekerd te zijn en alzoo was Midden-Italie beveiligd tegen die aanhoudende scheuringen der partijen, waardoor zelfs de magtigste rijken, gelijk de ondervinding heeft geleerd, meermalen zijn geteisterd.

»Met dat edelmoedig doel, en nog meer in het belang der volken dan in dat der vorsten, heeft het keizerlijk gouvernement, getrouw aan zijne beloften, aan de drie hertogdommen woorden van verzoening laten hooren. Het heeft nog niet alle hoop op een gunstigen uitslag opgegeven; het zal zijn belanglooze taak niet moede worden en die tot het einde toe, op de meest loyale wijze vervullen.

»Doch zoo het niet slaagt, wat zal het dan doen? vraagt men. Magtigen de diensten, welke Frankrijk aan Italie bewezen heeft, het niet, iets anders dan raadgevingen aan te bieden?

»Bevelen welligt en weldra bedreigingen, waaraan gevolg gegeven wordt? Neen; Frankrijk is geen gendarme in dienst de vorsten tegen de volken. Het tracht beiden tot eene wederkeerige en nuttige overeenstemming te brengen; het wil noch de eenen noch de anderen geweld aandoen.

»En met welk regt en door welke middelen zoude het dit beproeven? Door middel van eene gewapende interventie? Zoude het dan op zijne beurt de dwalingen der vroegere Oostenrijksche staatkunde volgen? Doch het is juist die staatkunde, welke te Magenta is geslagen; dat regt van interventie is te Solferino verscheurd. Het is niet overeenkomstig met de waardigheid of de eer van Frankrijk, om te doen wat het in anderen heeft veroordeeld.

»Oostenrijk heeft voor altijd het voordeelige monopolie van die gewapende inmenging in de aangelegenheden van het schiereiland verloren; wij zullen het nooit ten onzen behoeve vorderen. Zoo te Rome een occupatiecorps belast is met den paus te beschermen, dan is dit omdat te Rome het niet alleen een Italiaansch vorst is, die zich tegenover zijne onderdanen bevindt; het is de paus, de vader van alle geloovigen, wiens rust en veiligheid het voor ons van belang is, te verzekeren. Te Rome verdedigen wij geene particuliere zaak; wij verdedigen in het belang van Frankrijk, zoowel als in het belang van Italie zelf, de zaak van het Katholicisme.

»Overal elders komen de vorsten onder het gemeen regt, en dat regt wil dat niemand zich tusschen hen en hunne volken stelle.

»Als vrienden, wier gehechtheid zij niet moeten hebben vergeten, gelooven wij meer dan iemand anders geregtigd te zijn; tot die volken raadgevingen te rigten, welke wij verstandig en voorzigtig achten. Volgen zij deze niet, dan kunnen wij er ons over bedroeven, doch wij mogen zoover niet gaan van hun ze met geweld op te dringen.

»In één woord, Italie is ons zijne onafhankelijkheid verschuldigd en wij zullen het morgen niet ontnemen, wat wij gisteren geschonken hebben."

— Een brief uit Parma behelst eenige nadere bijzonderheden nopens de ontvangst van Garibaldi aldaar. Het blijkt daaruit andermaal dat de algemeene geestdrift geen perken kende. Gedwongen om na zijne aankomst in het hotel op het balcon te verschijnen en door het volk uitgenoodigd om het woord te voeren, riep Garibaldi: »Zegt, is het na deze demonstratie mogelijk dat de gevlugte vorsten meer terug kunnen keeren?" »Onmogelijk!" riep het volk. »Welnu, zoo ging hij voort, ik zweer u op dezen degen dat, indien men ooit beproefde u op nieuw in slavernij te brengen, wij ons tot den dood toe zouden weten te verdedigen! Wij willen niemands kwaad; wij willen alleen insgelijks onze regten hebben, even als andere volken. En, bij God! wij zullen die tot elken prijs weten te verwerven, naardien de diplomatie ze ons tracht te betwisten."

— Bij keizerlijk decreet is aan den minister van oorlog een buitengewoon crediet geopend van 23,500,000 francs, waarvan een bedrag van 3,500,000 francs ten behoeve van het materieel der artillerie en 20,000 millioen ten behoeve van het materieel der genie (dienst 1859) aangewend zullen worden. In dit crediet zijn de drie millioen begrepen, die reeds bij decreet van 10 Junij jl. voor dezelfde dienst toegestaan waren.

— De *Moniteur* bevat den staat der consumtie en productie van beetwortel-suiker, sedert het begin van den oogst tot het einde van Julij. Daaruit blijkt, dat het aantal in werking zijnde fabrieken bedroeg 349, dus 8 meer dan gedurende hetzelfde tijdvak in het vorige jaar, terwijl de hoeveelheid gefabriceerde suiker 130,379,629 kil. bedroeg tegen 151,745,350 kil. in 1857/58.

— De *Monitore Toscano* meldt dat den 18den Augustus jl. de heer Pietro Bastogi, namens het huis Rothschild te Parijs, met de Toskaansche regering eene leening gesloten heeft van 28,652,000 livres, nominale waarde van 3 pCt. geconsolideerde Toskaansche schuld, tot aanvulling der leening van 100 millioen, goedgekeurd bij besluit van 3 November 1853.

— De *Revue des Deux Mondes* meldt dat de heer Ch. Paeile dezer dagen een werk in het licht heeft gegeven over de uitvinding der boekdrukkunst. Het doel van den auteur is, om zoo veel mogelijk zekerheid te verspreiden over den waren uitvinder en over de plaats, die het tooneel was zijner eerste proefnemingen. Alle stukken, door Maintz en Haarlem als bewijzen aangehaald voor Guttenberg en Coster, zijn door den heer Paeile verzameld en onderzocht. Hij besluit zijne studie met aan Coster de eer der uitvinding toe te kennen, en staaft dit door tot nog toe onbekende of onuitgegeven stukken.

— Onder de te Parijs aanwezige Oostenrijksche gevangenen bevindt zich een der hoofdofficieren van een regement, hetwelk in het bezit is van een vrij ongewoon privilegie, welke oorsprong voorzeker waardig is, bij wijze eener historische herinnering vermeld te worden.

Toen de Duitsche keizer Leopold I in 1683, bij gelegenheid dat Weenen door een Turksch leger van 300,000 man, onder aanvoering van den bekenden Kara Mustapha, werd belegerd, de hoofdstad verliet en zich door eene schandelijke vlugt aan een roemrijken strijd wist te onttrekken, boden de burgers, aan zich zelven overgelaten, den vijand zulk een kloekmoedigen tegenstand als welligt sedert den strijd vóór de muren van het oude Saguntum niet in de geschiedenis bekend is. Na dit gedenkwaardig beleg was het aan de keizerlijke troepen verboden zich in de Oostenrijksche hoofdstad te vertoonen.

Toen later Boheme, Silezie en Moravie tegen den aartshertog, later keizer Ferdinand, in opstand waren gekomen, zag deze, door zijne Protestantsche onderdanen in zijn paleis opgesloten op zekeren morgen zestien barons in volle wapenrusting zijn vertrek binnentreden. Het doel hunner komst was niets minder dan hem te noodzaken tot het onderteekenen eener staatsregeling, hetwelk door Ferdinand, ofschoon hij wist dat alle gewapende troepen uit zijne nabijheid verwijderd waren en er voor hem niet op den bijstand der burgers te rekenen was, standvastig werd van de hand gewezen. Die weigering gaf aanleiding tot het plegen van geweld en reeds zweefden hem de dreigende zwaarden der edellieden boven het hoofd, toen zich geheel onverwachts buiten het paleis een trompet deed hooren, en de zamengezworen edelen, tot hun niet geringen schrik, de ruiters van het regiment van Dempierre ten aanval gereed op het voorplein zagen geschaard staan. De tegenwoordigheid dezer manschappen was te meer onverwacht, omdat niemand anders kon denken, dan dat zij zich op minsters 40 uren afstands van Weenen, namelijk te Lintz, bevonden, waarheen zij eenigen tijd te voren gezonden waren, om hun garnizoen te betrekken.

Eer de edelen nog van hunne ontsteltenis bekomen waren, werd de deur van het vertrek geopend door den markies de Saint Hilaire, die de bevelen des keizers kwam vragen. Oogenblikkelijk maakte Ferdinand daarvan gebruik om zich van zijne indringers te ontslaan. Op zijn bevel werden zij allen op staanden voet in hechtenis genomen en buiten de muren der hoofdstad opgehangen. Die strafoefening werd voltrokken op dezelfde plaats, waar later eene der schoonste voortsteden is verrezen, wier naam *Hernalé* (plaats der heeren) nog dezer dagen den nakomeling aan dit historische feit herinnert.

Wat nu eigenlijk de ware toedragt van dit overigens in allen deele authentiek voorval betreft, deze ligt nog altoos eenigzins in het duister. Het eenige wat men met zekerheid weet, is dat Ferdinand den markies de Saint Hilaire bepaaldelijk afvroeg, krachtens welke bevelen deze naar Weenen was gekomen, en dat de dappere krijgsman zich daaromtrent heeft verantwoord met hem een keizerlijk bevelschrift in behoorlijken vorm te vertoonen, in welk stuk alle bekende en geheime toegangen tot het paleis met de meeste naauwkeurigheid beschreven waren. Ferdinand verklaarde dit stuk vóór valsch en betuigde ten plegtigste, dat een bevel van dien aard nooit van hem was uitgegaan; en dat, zelfs wanneer hij een dergelijken maatregel had willen nemen, deze bij het strenge toezigt, hetwelk over hem werd uitgeoefend, ongetwijfeld even spoedig zou verijdeld zijn geworden. Wat overigens het keizerlijk zegel en de handteekening betrof, deze waren, gelijk hij zelf erkende, zoo juist nagemaakt, dat iedereen er door bedrogen moest worden. De bekende strenge waarheidsliefde van den vorst liet omtrent deze stellige verklaring dan ook wel niet den minsten twijfel over, doch met dat al is het nooit aan het licht gekomen aan welke geheimzinnige beschermende hand hij deze onverwachte uitkomst te danken hand en de geschiedschrijvers hebben zich ten dien opzigte moeten tevreden stellen met allerlei gissingen, niet minder uiteenloopend dan die omtrent den *Man met het IJzeren Masker.*

Doch wat hiervan zij, zooveel is zeker dat sedert dit tijdstip alles ten gunste van Ferdinand II scheen mede te werken. Immers Bourquoi versloeg den graaf van Mansfeld bij Budweiss, terwijl de Boheemsche troepen door de belegering van Praag werden genoodzaakt zich rondom hunne hoofdstad te concentreren, waardoor alle wegen, die zij eerst bezet hadden gehouden, voor Ferdinand open lagen, van welke omstandigheid deze meesterlijk wist gebruik te maken om zich in persoon naar de rijksvergadering te Frankfort te begeven, waar het hem gelukte, den titel van aartshertog officieel met dien van keizer te verwisselen.

Na zijne wonderlijke bevrijding bleef Ferdinand nog steeds, en niet ten onregte, wantrouwen koesteren omtrent de burgerij van Weenen, en hield, lijnregt in strijd met hare privilegien, het regement van Dampierre bij zich. De ruiters bleven drie achtereenvolgende dagen en nachten, zonder de wapens af te leggen, op het binnenhof van het paleis ingekwartierd, terwijl aan de officieren van het keizerlijke Huis de noodige bevelen waren gegeven, om hen ten ruimste van al het noodige te voorzien. De markies de Saint Hilaire was inmiddels in een der vertrekken van het paleis gehuisvest.

Sedert dit voorval heeft dit regment het regt behouden, om, wanneer eene marschroute daartoe slechts aanleiding geeft, vrijelijk onder hoorngeschal en met ontrolde vanen door Weenen te trekken en op het binnenhof van het paleis post te vatten, om aldaar naar vrije verkiezing, drie achtereenvolgende dagen en nachten te vertoeven. Gedurende dien tijd worden de manschappen niet alleen op Z. M. kosten van al het noodige voorzien, maar bovendien staan een onbepaald aantal vaten wijn ter hunner beschikking. Op het eerste oogenblik van halt houden, stapt de bevelvoerende officier van het korps het paleis binnen, en begeeft zich regelregt naar het vertrek des keizers, zonder dat iemand het minste regt heeft, om hem tegen te houden, zelfs zonder dat hij zich behoeft te doen aanmelden. Door driemaal aan de deur van het keizerlijk kabinet aan te kloppen, geeft hij slechts zijne tegenwoordigheid te kennen, treedt alsdan naar binnen, en vraagt, na het gewoon salut, naar de bevelen des keizers. Daar er thans geene straf over oproerige edelen valt uit te oefenen, wordt hij eenvoudig door den keizer uitgenoodigd, om drie dagen in het paleis te logeren, waar een der prachtigste apartementen voor hem wordt ingeruimd, terwijl voor zijne deur de vaandels van het regiment worden geplant en hem eene wacht wordt gegeven.

— De dikwijls zonderlinge en vaak onverklaarbare handelingen des Keizers hebben aanleiding gegeven tot het maken van gevolgtrekkingen en het oprijzen van vermoedens, welke al of niet gegrond, geenszins strekken om het vertrouwen in hem levendig te maken. Zelfs de overwinningen, gedurende het keizerrijk behaald, schijnen Frankrijks invloed in het buitenland meer schade dan voordeel aan te brengen. Inderdaad, wanneer men opmerkt wat in Engeland en Frankrijk omgaat en zich daarbij herinnert op welken vertrouwelijken voet beide rijken, kort geleden, nog waren, dan blijkt, dat Frankrijk veel van het zedelijke overwigt verloren heeft, 't welk het na den oorlog in de Krim mogt uitoefenen.

Wanneer eenmaal het wantrouwen in de gemoederen is opgewekt, valt het niet gemakkelijk dat te verdrijven, en wat *Napoleon* ook nopens de ontwapening beveelt of door zijne staatslieden, bij publieke gelegenheden, laat zeggen, men slaat op het een noch op het ander acht, maar stelt zich in staat hem zoo noodig, krachtigen weerstand te bieden.

Nopens een en ander lezen wij in eene correspondentie uit Parijs het volgende:

» Aan beide zijden van het kanaal wordt ons een zonderling schouwspel aangeboden. Te dezer zijde houdt men niet op met betuigingen en daden die aan ontwapening moeten doen gelooven. De algemeene raden brengen lofzangen aan den herstelden vrede, en herhalen, dat, zoo het keizerrijk oorlog gevoerd heeft, de vrede nogtans zijn stelsel is. De heer *de Morny* geeft de verzekering, dat de vermoedens der Engelsche staatslieden nopens een nabijzijnd oorlogsgevaar nietig en ongegrond zijn.

» Intusschen wordt in Engeland eene commissie uit de bekwaamste personen zamengesteld, wier taak het is den staat van 's lands verdediging op te nemen, en die met alle magt is bekleed om Engeland te behoeden tegen vreemden inval, welke in de toekomst verwacht wordt.

» Die betuigingen van de eene en die stelselmatige ongeloovigheid van de andere zijde verdienen bijzondere opmerkzaamheid. Een aanzienlijk Engelschman werd onlangs gevraagd, of men in Engeland werkelijk beducht was voor een oorlog met Frankrijk en of de rede van den heer *de Morny* geen indruk had gemaakt op de openbare meening in Groot-Brittanje.

» Er bestaat geen vrees voor oogenblikkelijk gevaar, was het antwoord; maar wel ernstige beduchtheid voor de toekomst. De woorden van den heer *de Morny* hebben niet de minste waarde, zij kunnen opregt zijn, maar ook even goed een kunstgreep; in de staatkunde moet men nooit op woorden, maar op feiten bouwen.

» En aannemende dat ze opregt zijn, verbinden ze nog geenszins den Keizer. De regering van *Napoleon* is uitsluitend persoonlijk. Hij geeft zijn gezag niet uit de handen, maar behoudt het geheel voor zich. Hij vraagt zelden raad en wordt hem die onverzocht gegeven, zoo als vóór den oorlog in Italië, dan volgt hij dien niet. Hij handelt naar eigene ingevingen, en men moet bekennen, dat hij zich daarbij tot heden niet kwaad bevonden heeft, zoodat hij zich nog niet genoopt kan vinden die wijze van doen op te geven. De heer *de Morny* denkt, gelooft, wil .... Maar wat gaat ons dat aan? Wij zouden liever weten wat *Napoleon* denkt, gelooft en wil. Wij kunnen niet in zijn binnenste lezen, maar hij regeert lang genoeg, dat wij in zijne handelwijze zijne gedachten kunnen opsporen. Hij zeide in het begin: » Het keizerrijk is de vrede!" en dat was te veel gezegd.

» Men kan niet toestemmen dat eene regering een stelsel van vrede volgt, wanneer, in acht jaren, twee oorlogen gevoerd worden, zooals die met Rusland en met Oostenrijk. Kwaadwilligen hebben gezegd: » *Het keizerrijk is de oorlog.*" Deze vallen in een tegenovergesteld uiterste De waarheid is, dat het keizerrijk nu de vrede dan de oorlog is, alles volgens het belang van 's Keizers regering. Hij zou Frankrijk niet zoo onbepaald regeren en naar zijn wil buigen, als hij het juk niet van tijd tot tijd verguldde en zijne magt met laauweren sierde. Hij keert van het buitenland met de noodige magt terug om het binnenland te beheerschen, en dan geloof ik dat hij even als ieder ander vorst, geneigd is om den vrede te bewaren.

» Maar na eenigen tijd raakt de magt welke hij in de overwinning geput heeft, ten einde en dan moet die vernieuwd worden, even als eene zee-stoomboot verpligt is om een anderen voorraad kolen, en eene locomotief om versch water in te nemen. Hij moet nieuwen roem behalen om de locomotief der binnenlandsche regering in gang te houden. Welnu, men vreest in Engeland, dat die noodzakkelijkheid hem eenmaal tot een oorlog met Groot-Brittanje zal vooren; want hij heeft op het vasteland afgedaan, de coalitie welke zijn oom in haar geheel overwon, heeft hij afzonderlijk geslagen, en daarmede leerde hij Europa, wat een staatkundige oorlog is. Wijl dus Engelands beurt moet komen, maakt men toebereidselen."

» Deze woorden van een denkend staatsman zijn belangrijk genoeg om overwogen te worden, wijl zij een in Engeland zóó algemeen gevoelen uitdrukken, dat de Koningin-zelve die vrees in ernstige overweging heeft moeten nemen.

— Aan oorlogzuchtige berigten ontbreekt het ook nu nog niet Zoo wordt gemeld, dat de Sardinische regering 100,000 geweren in Fransche fabrijken heeft besteld en de Fransche regering last heeft gegeven tot den aankoop van 9000 paarden, die tegen Febr. e. k. moeten worden geleverd; dat de kust-batterijen thans worden gewapend en men bomvrije localen daarin bouwt voor de bezetting, enz.

Voorts deelt men mede, dat, ten gevolge van een berigt van den graaf de *Persigny*, omtrent de voortgezette wapeningen in Engeland, voor Cherburg nog 23 millioen francs zijn beschikbaar gesteld en de Keizer den hoofd-inspecteur der marine-werken, den heer *Reybell*, last heeft gegeven om zoo spoedig mogelijk de militaire havens van de geheele Atlantische kust te versterken.

— Te Marseille hebben de Engelschen dezer dagen alle pogingen aangewend om het grootst mogelijk aantal matrozen te recruteren. Zij boden daartoe 200 frs. handgeld, benevens 100 frs. gage per maand. Ten gevolge daarvan is een vaartuig met 60 aangeworven vreemde matrozen naar Malta onder zeil gegaan.

DUITSCHLAND.

— Den 1sten dezer heeft te Weenen, onder voorzitterschap van den keizer, een ministerraad plaats gehad, waarin naar men verneemt, het statuut dat de kerkelijke aangelegenheden der Protestanten regelt aan eene laatste beraadslaging is onderworpen en ook de keizerlijke sanctie erlangd heeft. Volgens berigten, die noch al vertrouwen verdienen, moet het in een zeer liberalen geest gesteld zijn, terwijl men daarin volkomen regt laat wedervaren aan de wenschen der Protestanten. Wat de autonomie van hunne kerkelijke regeling, de synodes enz. betreft, zoo zoude hun, naar men zegt, dezelfde vrije beweging als aan de Katholieke kerk toegestaan zijn, zoodat, mogt een en ander bevestigd worden, de gelijkheid van alle Christelijke geloofsbelijdenissen tot stand gekomen zoude zijn. In een gelijk voorregt mogen de Israëliten zich echter niet verheugen, daar het schijnt dat de nieuwe minister, graaf Galukovski, gelijk de meeste Gallicische edellieden, den Israëliten niet zeer genegen is

Volgens de *Ost-Deutsche Post* bevinden zich in het koningrijk Hongarije 2,196,816 Protestanten en wel 1,450,090 Gereformeerden en 743,726 Lutherschen. De Protestanten maken alzoo nagenoeg het vierde gedeelte der bevolking van dit koningrijk uit. Zij leven tegenwoordig in afwachting van gelijkstelling met de Katholieken te zullen verkrijgen. In Zevenbergen telt men onder eene bevolking van 2,073,737 zielen 543,631 Protestanten en wel 297,419 Gereformeerden, 199,943 Lutherschen en 46,272 Unitaries. In het woiwoodschap Servie telt men onder eene bevolking van 1,574,428 zielen 78,345 Protestanten van beide geloofsbelijdenissen. In de Militaire Grenzen leven 15,381, daarentegen in Croatie en Slavonie slechts 4831 Protestanten. Onder de kroonlanden die tot den Duitschen bond behooren, telt het kleine Silezie naar verhouding het grootste aantal Protestanten, namelijk 60,783. Daarop volgt Boheme met 90,000, Moravie met 52,140. Opper-Oostenrijk met 18,511, Karinthie met 17,900 Beneden-Oostenrijk met 20,000, Stiermarken met 5,800, het Kustland met 1,500 Protestanten. In Ukraine telt men slechts 139 en in Tyrol ongeveer 120 Evangelischen. Van de overige Kroonlanden heeft Gallicie eene Protestantsche bevolking van 24,580, de Bukowina van 7,280, Venetie van ca. 400 en Dalmatie van 15 zielen. Het Protestantsche Oostenrijk is dus door eene bevolking van meer den 3 millioen zielen vertegenwoordigd.

Overigens betoogt de *O.-D. Post* dat in het concordaat geen enkele zinsnede te vinden is, welke aan de gelijkstelling der niet-Katholieke met de Katholieke inwoners ernstige hinderpalen in den weg kan leggen.

— Volgens de opgemaakte tabellen der bevolking van de staten die het Duitsche tolverbond uitmaken is zij, bij vergelijking der telling van 1858 met die van 1855, in al die staten, Keur-Hessen alleen uitgezonderd, toegenomen, en bedroeg volgens de laatste telling in het geheel 33,542,467 zielen, tegen 32,721,094 volgens die van 1855. Pruissen alleen bevatte toen 17,556,306 zielen, en in 1858 was dat getal tot 18,107,274 geklommen.

— In Oostenrijk is de bepaling dat het onderwijs op de gymnasiën in de Duitsche taal moet gegeven worden, dezer dagen opgeheven voor die landen, waarin het Duitsch niet de volkstaal is. De Hongaarsche dagbladen zijn zeer tevreden over dat besluit, als een blijk van den wensch der regering om het eigenaardige der onderscheidene volksstammen, welke de Oostenrijksche monarchy uitmaken, te eerbiedigen.

— Ten einde de Oostenrijksche schatkist zooveel doenlijk te ontlasten, wordt aan de officieren van verschillenden rang de gelegenheid gegeven om voor den tijd van zes maanden met verlof het leger te verlaten, onder bepaling dat zij gedurende dien tijd slechts halve soldij zullen trekken. Verlangen zij dat verlof tot een jaar uitgestrekt te zien, dan is hun dit vooraf toegestaan, mits zij afzien van alle geldelijke voordeelen gedurende dien tijd.

— De nestor der universiteit van Halle, dr. *G. W. Gerlach*, hoogleeraar in de philosophische faculteit aldaar, vierde den 27sten Aug. zijn vijftigjarig doctoraal jubilé en ontving bij die gelegenheid de insignien der orde van den Rooden Adelaar van Pruissen.

— Het Oostenrijksche infanterie-regement *Koning van Hannover*, 't welk in Boheme wordt gerekruteerd, is, uit Italie terugkeerende, dezer dagen in Inspruck aangekomen. Met dit regement heeft ook de hond gemarcheerd, welke sedert vijftien jaren aan het beroemde militaire muzijkcorps van hetzelve verbonden is, en welke op marsch den wagen met de Turksche trom trekt. In den slag van Solferino is die hond, met eenige muziekanten en met de trom, in krijgsgevangenschap geraakt, doch, na verloop van vier dagen is hij op eenmaal weder in Verona verschenen, alwaar hij zijn regement heeft opgezocht en gevonden. Het is toen gebleken, dat hij het touw, aan 't welk hij was vastgelegd, had weten te verbreken, met gevaar van zich daaraan te verwurgen. De hond schijnt steeds te gevoelen, dat hij een deel uitmaakt van het muzijkcorps. Verandert dit van bezetting en wil men den hond achterhouden, dan is men daartoe buiten staat, zoodra men hem eenige vrijheid laat. Op marsch steeds op zijne plaats, kan het dier niet dulden, dat een der muziekanten zich van het corps afscheidt en achterblijft.

Te gelijker tijd dat uit Oostenrijk dit opmerkelijk voorbeeld van hondentrouw medegedeeld wordt, vinden wij ook in Fransche dagbladen melding gemaakt van de gehechtheid ven dit dier aan zijne weldoeners. Het verhaal daarvan luidt als volgt.

Gedurende den intogt der troepen te Parijs, op den 14den dezer, werd de aandacht der menigte getrokken door een kleinen gezadelen hond, die zich aan het hoofd van een regement Zouaven der garde bevond. Aan elke zijde van den zadel hing een vierkant kistje, zooals de muilezels op het platte land gewoonlijk dragen, en dat tot opschrift had: » Schatkist der Zouaven" dit was voor ieder een raadsel hetwelk door de Zouaven zelven is opgelost. Die hond heet Magenta.

Op den dag van dien slag was hij alleen in een zwaar beschoten huis gebleven, waaruit de bewoners gevlugt waren. Hij verschool zich insgelijks en wel in het midden der Zouaven, juist toen deze ten aanval trokken. Een trompetter nam op zich zorg voor hem te dragen, en diens makkers werkten hiertoe zoo goed mede, dat de hond hen weldra overal volgde. Na hunne gevaren gedeeld te hebben, kreeg hij ook deel aan hunne zegepraal. De Zouaven hebben zelfs een der ruikers aan zijn staart gebonden, welke den 14den op hen nederstroomden.

Wat het opschrift van het kistje aangaat, zoo had een Zouaaf gezegd: » Om zich nuttig te maken, dient Magenta toch iets te dragen." » Gij hebt gelijk, sprak een ander, maar aangezien hij niet sterk is moeten wij hem iets geven dat zeer ligt is." » Welnu, laat hij dan ons geld dragen," sprak een derde, en vandaar kwam het opschrift: Schatkist der Zouaven.

ZWITSERLAND.

— Nabij Zermatt, in Wallis, het zuidelijkste kanton van Zwitserland, heeft dezer dagen een treffend ongeluk plaats gehad. Een Russisch edelman, *Eduard de Grotte* genaamd, verliet des morgens het Reiffelberg-hôtel, om, met twee gidsen, den bergpas van den Weissthor over te trekken. Hij weigerde, hoewel daartoe dringend uitgenoodigd, een Alpenstok mede te nemen. Op den tweeden dag van hunne togt waren zij behouden over het grootste gedeelte van den Gletscher gekomen, en zouden binnen weinige minuten het einde daarvan bereikt hebben, toen zij een breed sneeuwpad bereikten.

De gidsen stelden, volgens hunne eigene verzekering, voor er om heen te loopen, terwijl de reiziger er bepaald op aandrong het over te steken. De eerste gids bereikte veilig de overzijde. De reiziger volgde hem, maar toen hij het midden had bereid, zakte de sneeuw onder zijne voeten weg en verdween hij in eene bedekte bergspleet, Daar hij geen Alpenstok had, kon hij zijnen val niet op de gebruikelijke wijze breken. Men hoorde hem om hulp schreeuwen, doch de gidsen waren buiten staat hem dien te verschaffen; hij scheen ongeveerd 60 voeten van den top af te zijn, tusschen de kanten der bergspleet ingesloten, en zij besloten dat een van hen, twee uren ver, naar de naastbij liggende berghut gaan zou, om touw te halen. De ongelukkige man ontving dus vier uren lang geene hulp, gedurende welke hij telkens den achtergebleven gids die boven hem stond toesprak; hij verkeerde, zeide hij in eene hangende houding, met hoofd lager dan de voeten en steeds dieper wegzinkende. Na verloop van drie uren hadden de aandrang van bloed naar het hoofd en de snerpende koude hem zeer verzwakt; hij sprak weinig meer, en zeide alleen dat hij dood vroor Eindelijk keerde de andere gids met medehelpers weder; zij lieten het touw zakken, maar het was 12 voeten te kort om hem te bereiken.

Schier ongeloofelijk, maar waar is het, dat men nu verder niets beproefde, maar mannen om meer touw naar het vier uren ver liggend Zermatt zond, zoodat de ongelukkige veroordeeld was nog acht uren langer in zijne ijsgevangenis door te brengen. Naarmate de levenswarmte verdween verkreeg de koude van lieverlede de overhand, zoodat hij tusschen de ijswallen invroor. Na verloop van het vijfde uur stierf hij. Te middernacht kwamen er meer koorden uit Zermatt, en toen werd zijn lijk uit eene diepte van 72 voeten opgehaald.

ITALIE.

Aan raadgevingen ontbreekt het den Italianen in dezen tijd niet. Er zijn er die hen willen aanmanen de dingen die komen zullen lijdelijk af te wachten. Niet alzoo de Engelsche dagbladpers, die over het algemeen veel sympathie betoont voor de wijze waarop het Italiaansche volk zich in den laatsten tijd zijne vrijheid en onafhankelijkheid waardig betoont. Vooral de *Times* dringt er, in een krachtig artikel, bij de Italianen op aan, de handen niet rustig in den schoot te leggen.

« Alle behoedzaamheid en gematigheid, zegt dit blad, zijn zelden voldoende om eene natie van slaven tot eene natie van vrije lieden te verheffen. Eene natie moet om de vrijheid strijden of zich ten minste er toe bereid toonen. De Toskaners, Modenezen en Parmezanen moeten datgene doen, wat alle vrije bereid en onafhankelijke natie gedaan hebben; zij moeten toonen te zijn datgene te doen, wat den Italianen immer zoo zwaar viel, namelijk, voor zich zelven strijden.

« Zij moeten zich niet op den grond werpen en kermen en verwachten dat Duitschers en Engelschen zullen komen om voor hen te strijden. Is Toskane niet bereid voor zijne vrijheid te strijden, zijn de burgers er nog even verwijfd en teer als in den tijd toen zij gewoon waren vreemde bandieten te huren, om voor hunne burgertwisten te vechten of hunne handel met Venetië en Milaan te verdedigen, dan is het best dat het zich onderwerpe en geen woord meer zegge."

Ten slotte zegt de *Times*: » Wij Engelschen, hebben steeds de onwrikbare waarheid erkend, dat de vrijheid martelaars moet hebben, alvorens men haar vrijelijk op haar altaar vereeren kan. Wij hebben eene lijst van eerbiedwaardige namen, in wier bezit, hoewel dood, wij nog leven; maar wij bezitten onze vrijheid niet slechts omdat de mannen leefden en stierven, maar wijl wij bereid en in staat zijn, des vereischt, nog mannen te leveren, die als genen leven en sterven zouden.

« Ook ten onzent spreekt men van zedelijken moed en zedelijke magt; maar wij hebben ook steeds ligchamelijken moed en stoffelijke magt in handen. Kan hetzelfde van de bewoners van Midden-Italië worden gezegd! Dat zij vrij willen zijn, heeft niets te beteekenen. Een paard, een schaap, een kanarievogel heeft misschien ook eene onbepaalde zucht naar vrijheid.

« Al wat wij vragen, en wel sedert eenige dagen met een zweem van argwaan, is: zijn de Italianen bereid om voor de vrijheid, welke zij begeeren, te strijden? Zijn zij dat, dan zullen zij haar zekerlijk verkrijgen; zijn zij 't niet, dan moge Oostenrijk hen in plaats van met roeden, met scorpioenen geeselen, en wij, Engelschen, zullen niet anders doen dan voor hun gekerm onze ooren sluiten."

— De voorloopige regering van Modena heeft onlangs eene commissie benoemd met last om uit openbare en geheime archieven de bescheiden bijeen te brengen, welke tot staving van het wanbestuur der laatste hertogen zouden kunnen dienen. Deze verzameling is thans te Modena in druk uitgegeven. Zij behelst een aantal stukken wier openbaarmaking, naar het oordeel van voorstanders der zaak van Italie's onafhankelijkheid, een nieuw bezwaar tegen het herstel der hertogelijke dynastie zal zijn. Daaronder behooren brieven van den tegenwoordigen hertog, in 1855 geschreven tijdens den Russischen oorlog, waarin de Keizer van Frankrijk zeer wordt gehoond, en uitgemaakt voor een roover en waarin Z. M. wordt aangeduid als » *Mijnheer Bonaparte.*" Deze brieven maken te Parijs nog al eenigen indruk, als het bewijs opleverende, dat de hertog *Fransch V* nooit de vriend zal zijn van de Napoleontische dynastie, of van Frankrijk. De hertog verheft er zich op, dat hij de genoemde dynastie nooit heeft erkend.

Van elk ongeteekend artikel in het Samarangsch Advertentie-Blad voorkomende, hetwelk geen bloote nieuwstijding of aankondiging bevat is de schrijver

J. H. DE GROOT.

Gedrukt en Uitgegeven bij de Groot, Kolff & Co., Samarang.